

1 (39)  
Wielkanoc  
2014



# Polska Parafia Katolicka Monachium

# Naszamisia

80799 München • Heßstr. 24  
tel. 089/273 220 0 • fax 089/273 220 19  
81735 München • Max-Kolmsperger-Str. 9a  
tel./fax 089/670 999 30

[www.pmk-muenchen.de](http://www.pmk-muenchen.de)



## Spis treści

Drodzy parafianie .....	3
Nowi przewodniczący Konferencji Episkopatów w Polsce i w Niemczech .....	4
Wywiad z o. dr. Krzysztofem Wieliczko OSPPE Administratorem Fundacji Jana Pawła II .....	5
Nowa Rada Parafialna .....	8
Kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII odbędzie się 27 kwietnia 2014 r. ....	9
Dlaczego Jan Paweł II jest dla mnie świętym? .....	11
Dlaczego chrześcijanin odrzuca gender? .....	13
Środa Popielcowa .....	17
Wielkie Relikwie Akwizgrańskie .....	18
Grób Boży .....	20
Dzieci ochrzczone w Polskiej Parafii Katolickiej Monachium w 2013 r. ....	21
Święci pośród nas - Bł. Anna Katarzyna Emmerich .....	22
Ruch Światło-Życie .....	24
Wielkanocny pacierz .....	26
Spacerem po Monachium - Bramy miejskie - Karlstor, Isartor, Sendlinger Tor .....	27
Poświęcenie pokarmów .....	29
Sanktuaria bawarskie - Maria Ramersdorf .....	31
Wydarzenia parafialne .....	34
O tym warto pamiętać .....	46
U nas w Parafii .....	47

## Nasza Misja

*Wydawca:* **Polska Parafia Katolicka Monachium**

✉ 80799 München, Heßstr. 24 ☎ 089 / 273 220 0 📠 089 / 273 220 19

*Nr konta parafialnego:* 2179121; LIGA Bank, BLZ: 750 903 00

*Spende:* „Nasza Misja”

*Redaktor odpowiedzialny:* **o. dr Stanisław Pławecki CSsR**

*Redakcja:* **dr Barbara Szablowska-Małoszewska, o. Tomasz Sadowski CSsR**

*Zdjęcia:* Joanna Bąk-Polney, Jakub Cap, Ewelina Chartaszów, Józef DREWNIÓK, Ewa Dudek, Edward Halemba, Karol Janiszek, Hubert Karolak, Marek Kordasch, Paweł Kuśmierz, Robert Łomnicki, Barbara Małoszewska, Jan Małoszewski, Barbara Menhard, Beata Modzelewska-Kowalewska, o. Bogdan Nieć, Marcin Niedobecki, Agnieszka Oćwieja, Teresa Wilgocka.

*Ostatnia okładka, zdjęcie -* Klaudia Pollok. Autorzy pozostałych zdjęć nieznanymi.

*Okładka:* Paolo Veronese (1528-1588) – Zmartwychwstanie. Redakcja zastrzega sobie prawo do adyustacji tekstów.



## Drodzy Parafianie Drodzy Czytelnicy „Naszej Misji”

Jezusowa historia nie kończy się śmiercią i złożeniem do grobu, lecz chwalebny zmartwychwstaniem i powrotem do nieba. Złożony do grobu Chrystus w jednej chwili podniósł się ze śmierci, odrzucił płótna, w które Go zawinięto i wyszedł z grobu zamkniętego ciężkim kamieniem i strzeżonym przez rzymskich legionistów. Zmartwychwstanie Chrystusa to zdumiewający przejaw potęgi boskiej i zapowiedź, że Bóg nie pozostawi swoich stworzeń w prochu poniżenia, lecz wskrzesi je do nowego życia nie mającego końca. Wydarzenie to jest fundamentem naszej niezawodnej nadziei i radości. Kościół jest wspólnotą tych, którzy wierzą mocno w Zmartwychwstałego Pana i przekazują światu tę prawdę od przeszło dwudziestu wieków.

Chrystus Zmartwychwstały żyjący w Kościele jest gwarancją jego trwałości oraz źródłem dynamizmu apostołskiego i świętości tak wielu Jego członków. Przekonującym tego dowodem są dwaj wielcy papieże Jan Paweł II i Jan XXIII, którzy 27 kwietnia br. będą ogłoszeni świętymi. Oni byli gorliwymi sługami Chrystusa Zmartwychwstałego, a ich życie było przeniknięte do głębi mocą Jego łaski.

Przeżywając chwalebne wydarzenie wielkanocne w atmosferze zbliżającej się kanonizacji życzę, aby w życiu każdego z Was spełniło się to, o co przed laty modlił się Jan Paweł II: „Zmartwychwstały Panie! Zostań z nami teraz i po wszystkie czasy. Spraw, by materialny postęp nie usunął w cień wartości duchowych, które są duszą cywilizacji. Prosimy Cię wspieraj nas w drodze. W Ciebie wierzymy, w Ciebie pokładamy nadzieję, bo Ty jeden masz słowa życia wiecznego. Alleluja”.



*o. Stanisław Pławecki*

*Jeem*  
proboszcz



## Nowi przewodniczący Konferencji Episkopatów w Polsce i w Niemczech

### Polska

Podczas 364 Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski w dniu 13 marca 2014 r. biskupi wybrali nowego przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego KEP. Przewodniczącym został abp Stanisław Gądecki, wiceprzewodniczącym abp Marek Jędraszewski.



**Ks. abp Stanisław Andrzej Gądecki** (ur. 1949 r. w Strzelnie) – biblista, święcenia kapłańskie 1973, biskup pomocniczy gnieźnieński w latach 1992–2002, arcybiskup metropolita poznański od 2002,

zastępca przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski w latach 2004–2014.



**Ks. abp Marek Jędraszewski** (ur. 1949 r. w Poznaniu) – profesor nauk teologicznych, święcenia kapłańskie 1973, biskup pomocniczy poznański w latach 1997–2012, arcybiskup

metropolita łódzki od 2012, członek Kongregacji ds. Edukacji Katolickiej od 2013.

### Niemcy

W dniu 12 marca 2014 r., podczas wiosennego zebrania plenarnego biskupów niemieckich w Münster, przewodniczącym Konferencji Episkopatu Niemiec został wybrany Reinhard kardynał Marx arcybiskup Monachium i Freising.



**Reinhard kardynał Marx** (ur. 1953 w Geseke w archidiecezji Paderborn) - święcenia kapłańskie 1979, biskup pomocniczy Paderborn 1996-2001, biskup Trewiru 2001-2007, arcybiskup Monachium-Freising od 2008, przewodniczący Komisji Konferencji Biskupów Unii Europejskiej (COMECE), członek Rady Kardynałów, którzy służą radą Ojcu Świętemu w zarządzaniu Kościołem i w sprawach reformy Kurii Rzymskiej od 2013.



# Wywiad

## z o. dr. Krzysztofem Wieliczko OSPPE Administratorem Fundacji Jana Pawła II



*Jakie znaczenie dla Kościoła będzie mieć zbliżająca się kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII?*

Kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII jest ukazaniem wspólnocie wierzących i światu dwóch wielkich papieży, którzy za życia odznaczali się heroiczną cnotą i są dla nas szczególnym dowodem świętości Kościoła. Osoby, które za życia osiągnęły wysoki stopień przyjaźni, zjednoczenia z Bogiem i odeszły do wieczności, nie potrzebują kanonizacji. One cieszą się już w pełni oglądaniem Boga twarzą w twarz i wyniesienie ich w Kościele do chwały ołtarzy nie pomnaża ich szczęścia. Kanonizacja nie służy im, lecz nam, wspólnocie wierzących i pielgrzymujących jeszcze po drogach życia doczesnego. Ma ona nam przynieść pożytek duchowy oraz wpłynąć na nasze życie.

*Które słowa wypowiedziane przez Jana Pawła II szczególnie głęboko zapadły w sercu i pamięci Ojca?*

Nauczanie, posługa duszpasterska i całe życie Jana Pawła II są dla mnie, jako kapłana specjalnym wzorem do naśladowania. Na początku pontyfikatu Jan Paweł wołał: Nie

**Ojciec dr Krzysztof Wieliczko jest paulinem. Od 2010 r. pełni funkcję Administratora Fundacji Jana Pawła II. Do Watykanu przybył z Amerykańskiej Częstochowy w Pensylwanii, gdzie przez wiele lat był prowincjałem i przeorem tego Sanktuarium Maryjnego.**

lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi”. Te słowa skierował on do wszystkich ludzi nie tylko do katolików czy chrześcijan. Można by pomyśleć, że to zdanie było przewodnią myślą przez całe życie naszego papieża rodaka. Te słowa miały umocnić w wierze narody znajdujące się w niewoli. Papież często powracał do tych słów, często używał ich w swoich przemówieniach. Chciał On dzięki nim podnieść wszystkich na duchu, oraz rozgrzać serca ludzkie, aby obudzić w nich miłość do Chrystusa, by swoją miłością odwdzięczyli mu się za to, że umarł na krzyżu za nasze grzechy. Te Słowa, miały również umocnić ludzi w swoich przekonaniach, w swojej wierze, aby brali przykład z Chrystusa, który przez całe życie głosił słowo Boże.

W ostatnim dniu swego życia, będąc na łożu śmierci, Ojciec Święty powiedział: „Powróćcie mi odejść do domu Ojca...” Dziś, z perspektywy czasu, nie tylko czcimy Jego pamięć, ale wszyscy pamiętamy, że odszedł jeden z największych papieży w historii Kościoła; papież, który całkowicie zmienił oblicze Kościoła i świata. Gdy odchodził, w modlitwie nie ustawały miliony osób, miliony przez tydzień czuwały przy jego trumnie, miliony żegnały Go na placu św. Piotra. Poprzez te słowa chciał jeszcze raz powiedzieć światu, że nasze mieszka-



nie na tym świecie jest przejściowe, ale czeka nas mieszkanie, życie wieczne w domu Ojca.

*Papież Franciszek zdecydował, że w tym samym dniu Jan Paweł II będzie kanonizowany z Janem XXIII. Czy Włosi przybywający na plac Św. Piotra 27 kwietnia będą przybywać przede wszystkim ze względu na kanonizację Jana XXIII czy Jana Pawła II?*

Włosi kochali i kochają Jana Pawła II i Jana XXIII. Wspominają ich z wielkim pietyzmem i mówią, że to byli wielcy Papieże. O Janie Pawle II zawsze dodają z szacunkiem i miłością, że był to Papież, który ich kochał i otaczał ich zawsze swoją modlitwą i troską. Są oni mu to bardzo wdzięczni i wyrażą tę wdzięczność swoimi przybyciami na kanonizację.

*W którym kraju oprócz Polski Jan Paweł II jest najbardziej czczony i kochany?*

Jest to trudne pytanie, bo nie we wszystkich krajach miałem możliwość bycia. Z mojego doświadczenia i możliwości rozmowy z ludźmi, to w Meksyku zawsze odczuwałem takie niesamowite nabożeństwo do Jana Pawła II. Czuło się atmosferę wielkiego zainteresowania jego osobą, nauczaniem, a jednocześnie szacunkiem i miłością do kogoś szczególnego, wyjątkowego. We Francji szczególnie w środowiskach katolickich związanych z Fundacją Jana Pawła II wiele słyszałem o Nim, jako o Kimś szczególnym. Kimś, kto odrodził życie religijne we Francji. Tak samo w Indonezji, w Dżakarcie. Byłem tam z ks. kardynałem Rył-

ko, który poświęcał sanktuarium Jana Pawła II w diecezji Kupang. Miałem wrażenie, że Indonezyjczycy nie tylko chcą usłyszeć o Janie Pawle II, ale zgłębiają jego nauczanie, czego przykładem może być grupa młodzieżowa z Dżakarty, która na spotkaniach modlitewnych rozważa „teologię ciała”. Głosząc misję świętą w Singapurze w kościele Miłosierdzia Bożego wierni pytali mnie o Jana Pawła II, szczególnie o Jego nabożeństwo do Jezusa Miłosiernego. Zawiozłem relikwie Błogosławionego Jana Pawła II i sam doświadczyłem, jak z wielkim szacunkiem wierni długi czas czekali w kolejce, aby je ucałować.

*Fundacja Jana Pawła II, której Ojciec jest administratorem ma przekazywać następnym pokoleniom dziedzictwo Jana Pawła II. W jaki sposób realizowany jest ten cel Fundacji?*

Jest to bardzo obszerny temat, postaram się przedstawić te najważniejsze. Fundacja od samego powstania realizuje cel wyznaczony nam przez Jana Pawła II. Przede wszystkim Fundacja dba o zachowanie i rozwój duchowego dziedzictwa Jana Pawła II i kultury chrześcijańskiej poprzez dokumentację i studium pontyfikatu oraz upowszechnianie nauczania Jana Pawła II w 50 kołach Fundacji rozsianych na 4 kontynentach. Ponadto otacza opieką pielgrzymów przybywających do Rzymu - zwłaszcza z Polski i Europy Wschodniej. Poprzez pomoc edukacyjną i stypendialną dla młodzieży z Europy Środkowo-Wschodniej studiującej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim przekazuje na wschód dziedzictwo Jana Pawła II.

*Fundacja Jana Pawła II przydziela stypendia. Kto się może o nie ubiegać?*

Fundacja to nie tylko dokumentacja i studium pontyfikatu Jana Pawła II, to również pomoc edukacyjna i stypendialna dla młodzieży z Europy Środkowo-Wschodniej studiującej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz na Uniwersytecie Jana Pawła II w Krakowie. Janowi Pawłowi II bardzo zależa-





ło, żeby odbudować katolicką inteligencję na Wschodzie. 16 października 1981 r. zakładając Fundację i nadając jej swoje imię pragnął, aby kształcić biedną, utalentowaną młodzież ze Wschodu. Na początku istnienia Fundacji była to młodzież z Europy Środkowo-Wschodniej. Obecnie stypendyści są przyjmowani z dawnych Republiki Związku Radzieckiego, takich jak z Ukrainy, Białorusi, Kazachstanu, Uzbekistanu, Rosji, Mołdawii. W tym roku jest ich 154, którzy studiują na wyżej wymienionych

dzictwa Jana Pawła II następnym pokoleniom w różnych regionach świata.

*W naszej parafii również działa Koło Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II*

Chcę wyrazić moje słowa podziękowania dla Koła Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Monachium z p. prezesem dr. Adamem Kowalikiem na czele. Szczególne słowa podziękowania należą się ojcu proboszczowi dr. Stanisławowi Pławeckiemu, za duchową troskę nad Kołem Przyjaciół Fundacji JP II oraz za okazaną mi gościnność w Polskiej Misji Katolickiej w Monachium w maju 2013 r. Byłem bardzo mile przyjęty, mieliśmy spotkania, wspólne rozmowy. I za to wszystko jestem bardzo wdzięczny Panu Bogu i wszystkim, któ-



uniwersytetach teologię, psychologię, socjologię, językoznawstwo, informatykę i inne dziedziny. Według umowy, po studiach wrócą do swoich krajów, aby wspomóc swój kraj.

*W których krajach jest najwięcej Kół Fundacji?*

Najwięcej jest w Stanach Zjednoczonych - 16, w Niemczech 5, w Szwecji 5, w Kanadzie 4, we Francji 3, w Szwajcarii 1, w Indonezji 2. W sumie jest 50 kół. Fundacja została założona przez Jana Pawła II w 1981 r. i zajmujemy się przede wszystkim przekazywaniem dzie-

rzy z troszczyli się o mój pobyt. Wszystkich członków Koła Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Monachium oraz wszystkich parafian serdecznie pozdrawiam.

*Jakie przesłanie chciałby Ojciec skierować do naszych polskich parafian w Monachium z okazji zbliżającej się Wielkanocy i uroczystości kanonizacyjnej Jana Pawła II i Jana XXIII?*

Wiem, że wielu z Was przybędzie wraz z ks. proboszczem na uroczystości kanonizacyjne. Będzie to szczególny dzień dla Fundacji Jana Pawła II, dla polskiej parafii w Mo-



nachium, dla wszystkich Polaków rozsiąanych na wszystkich kontynentach świata. Żyjemy w szczególnym czasie; będąc pokoleniem Jana Pawła II, ciąży na nas wielka odpowiedzialność, ale też i wielki zaszczyt. Dlatego zachęcam wszystkich do głębokiego przeżycia świąt Wielkanocy, a szczególnie Triduum Sacrum, bo jest to święty czas przygotowujący nas do Niedzieli Zmartwychwstania.

Wszystkim parafianom Polskiej Parafii Katolickiej w Monachium z ojcem proboszczem na czele życzę, by Jezus Zmartwychwstały opromienił swoim światłem Wasze serca i na nowo wprowadził Was w blask Jego zmartwychwstania. Niech słowa Jana Pawła II,

które wypowiedział na początku swojego Pontyfikatu: *Nie lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi*, będą przesłaniem wielkanocnym.

Serdecznie zapraszam Was na uroczystości kanonizacyjne. Jako pokolenie Jana Pawła II dziękujemy Bogu za dar naszego Papieża, za Jego świętość, za to, że żyjemy w szczególnych czasach, gdy pierwszy papież Polak zostanie ogłoszony świętym.

Szczęść Boże wszystkim i do zobaczenia.

rozmawiała  
Barbara Małozewska

## Nowa Rada Parafialna

W niedzielę 23 marca 2014 r., podczas Mszy św. o godz. 12.00 w kościele św. Józefa, odbyło się uroczyste rozpoczęcie posługi nowej Rady Parafialnej naszej parafii. Ojciec proboszcz dr Stanisław Pławewski przedstawił członków Rady i wręczył im pamiątkowe dyplomy.

Przewodnicząca: Joanna Halemba  
Wiceprzewodnicząca: Alina Kordasch  
Sekretarz: mgr Joanna Bąk-Polney

Członkowie: Tadeusz Hajduk, Andrzej Halemba, Andrzej Kotara, dr med. Joanna

Lange, Lidia Łomnicka, inż. Andrzej Majchrzak, Barbara Menhard, Ewelina Miśkowiec, Agnieszka Oćwieja, Zofia Pajonk, mgr inż. Alina Richter, Ewa Rogowska, Mariusz Sienkiewicz, mgr inż. Urszula Szpetkowska, Teresa Wilgocka.







## Kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII odbędzie się 27 kwietnia 2014 r.

Jan Paweł II zostanie kanonizowany dziewięć lat po śmierci i trzy lata po beatyfikacji, a Jan XXIII pół wieku po śmierci i trzynaście lat po beatyfikacji. W przypadku Jana XXIII papież zdecydował o odstąpieniu od stwierdzenia cudu za wstawiennictwem błogosławionego. Będzie to



pierwsza podwójna kanonizacja papieży w XXI wieku i zarazem pierwsza kanonizacja głowy Kościoła od czasu kanonizacji Piusa X w 1954 r.

Droga do świętości zmarłego 2 kwietnia 2005 r. Jana Pawła II została uznana za najszybszą w nowożytnej historii Kościoła. Benedykt XVI zgodził się na beatyfikację poprzednika miesiąc i 11 dni po jego śmierci (13 maja 2005 r.). Tym samym papież uchylił wymóg 5 lat oczekiwania na otwarcie procesu po śmierci kandydata na ołtarze.

### Beatyfikacja

**Pierwszy, diecezjalny etap procesu beatyfikacyjnego** papieża Polaka rozpoczął się uroczystie na Lateranie 28 czerwca 2005 r. Postulatorem procesu, a więc osobą odpowiedzialną za przebieg jego prac, został polski ksiądz z wikariatu Rzymu Sławomir Oder.

- W celu zebrania dokumentacji dotyczącej życia i heroiczności cnót Jana Pawła II przed trybunałem w Rzymie i dodatkowo powołanym w Krakowie przesłuchano ponad 100 świadków kolejnych etapów życia Karola Wojty-

ły - przyjaciół, hierarchów kościelnych, najbliższych współpracowników z Watykanu, polityków z wielu krajów, byłych prezydentów.

- Rozpoczęto dochodzenie w sprawie potrzebnego do beatyfikacji cudu za wstawiennictwem papieża, do jakiego doszło już po jego śmierci. Wybrano przypadek niewytłumaczalnego z medycznego punktu widzenia uzdrowienia urodzonej w 1961 r. francuskiej zakonnicy Marie Simon-Pierre z zaawansowanej choroby Parkinsona; tej samej, na którą cierpiał papież. Do uzdrowienia tego doszło w czerwcu 2005 r., dwa miesiące po śmierci Jana Pawła II.

Diecezjalny etap procesu beatyfikacyjnego zakończył się w bazylice świętego Jana na Lateranie 2 kwietnia 2007 r., w drugą rocznicę śmierci papieża.

Kilka miesięcy później w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych rozpoczął się **drugi, watykański etap procesu**.



- Opracowano tzw. positio, czyli dokument stanowiący podsumowanie wszystkich prac wraz z opracowaniem sylwetki Sługi Bożego i zeznań świadków, zebranych w trakcie dochodzenia kanonicznego.
- 16 listopada 2009 r. w Kongregacji odbyło się posiedzenie komisji kardynałów w sprawie beatyfikacji Jana Pawła II. Obrady komisji zakończyło głosowanie, w którym podjęto decyzję o skierowaniu do Benedykta XVI prośby o ogłoszenie jego poprzednika błogosławionym.
- 19 grudnia 2009 r. Benedykt XVI zatwierdził dekret o uznaniu heroicznego cnót Jana Pawła II, co zamknęło zasadniczą część procesu beatyfikacyjnego. Jednocześnie rozpoczęło się dochodzenie dotyczące cudu uzdrowienia.
- 14 stycznia 2011 r. Benedykt XVI wyraził zgodę na ogłoszenie dekretu o uznaniu tego cudu. To formalnie zakończyło proces beatyfikacyjny.

Msza św. beatyfikacyjna pod przewodnictwem Benedykta XVI odbyła się 1 maja 2011 r.

## Kanonizacja

- W lutym 2013 r. w Watykanie, ksiądz Oder złożył dokumentację dotyczącą nowego cudu w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, gdyż do kanonizacji potrzebny był drugi cud.
- Wybrano przypadek uzdrowienia z tętniaka mózgu, jakiego doznała Flóribeth Mora Diaz z Kostaryki w kwietniu 2011 r. To przypadek, jak podkreślano, wyjątkowy i wręcz spektakularny, bo do uzdrowienia doszło w dniu beatyfikacji Jana Pawła II.
- Wiosną 2013 r. komisja lekarzy z watykańskiej kongregacji oraz komisja teologów uznały w głosowaniu ten cud.
- 2 lipca 2013 r. opracowaną dokumentację zaaprobowwała komisja kardynałów i biskupów.
- 5 lipca 2013 r. papież Franciszek uznał cud i zgodził się na kanonizację Jana Pawła II.
- 30 września 2013 r. papież Franciszek podczas konsystorza w Watykanie ogłosił, że kanonizacja odbędzie się 27 kwietnia 2014 r.

*oprac. redakcja*





## Dlaczego Jan Paweł II jest dla mnie świętym?



Już po Wielkanocy, w Niedzielę Bożego Miłosierdzia, będziemy nazywać bł. Jana Pawła II świętym, podobnie zresztą jak bł. Jana XXIII. Uroczyste zostanie przez Kościół potwierdzone i ogłoszone to, o czym wiedzieliśmy praktycznie od wielu lat, a szczególnie dotarło do nas 2 kwietnia 2005 r. - że oto odszedł od nas święty człowiek, mąż Boży. Zapewne zostanie podkreślone w homiliach tego dnia, dlaczego Jan Paweł II był świętym, a media będą przypominać przykłady uzdrowienia za jego wstawiennictwem. Każdy na wiele sposobów będzie odmieniał słowa „świętość Jana Pawła II”. Co to znaczy dla mnie?

### Zwykła-niezwykła modlitwa

Jan Paweł II, a wcześniej Karol Wojtyła, stale się modlił. Nie była to jedynie modlitwa poranna i wieczorna, czy czas poświęcony na modlitwę brewiarzową. Bliscy świadkowie jego życia twierdzą, że znajdował on na nią czas, mimo różnych obowiązków. Co więcej, z boku wyglądało to czasem jak modlitwa człowieka przesadnie pobożnego – oddanie się całkowicie liturgii Kościoła, różańce, koronki, drogi krzyżowe, różne modlitwy,

obrazki, przyklęknięcia, itp. A jednak było znakiem głębokiej miłości i oddania się Bogu – na tej modlitwie rodziła się siła, wierność Bogu i Kościołowi, tu przychodziły natchnienia, by być „Dobrym Pasterzem”. Święty papież Jan Paweł II to dla mnie wzór znajdowania czasu na modlitwę pośród różnych prac duszpasterskich, przypomnienie, gdzie jest źródło bycia apostołem, bez żadnych wymówek, usprawiedliwiania się i rozgrzeszenia samego siebie, że dziś już wystarczająco dużo dla Chrystusa i Kościoła się zrobiło, tak że nie trzeba pójść przed



Jego oblicze i mu za to podziękować.

Była to także modlitwa dziękczynienia, a z niej rodziła się ufność, że Bóg nie zostawi człowieka i świata w potrzebie, i przyjdzie ze swoim miłosierdziem. Dziś wydaje się wiele antologii modlitw Jana Pawła II, zebranych z wielu różnych dokumentów, przemówień, książek, utworów poetyckich. W każdej z nich widać zachwyt nad dziełami Boga – stworzeniem i odkupieniem. Zachwyt ten przechodzi w głębokie dziękowanie i pomnaża nadzieję, co owocuje prośbą odpowiednią do rzeczywistych ludzkich potrzeb. Takiej modlitwy pragnąłbym i dla siebie – nie tylko prośby, bo coś złego się dzieje, ale przede wszystkim dziękowania Bogu i takiego umacniania nadziei, by nawet w momencie burzy duchowej, choroby, czy innego „ostrego zakrętu” spokojnie oddać się w Jego dłonie - jako owoc wiary całego wcześniejszego życia.

## Odwaga pasterza

Niewątpliwie Jan Paweł II był człowiekiem Kościoła bardzo oddanym wszystkim powierzonym jego pasterskiej pieczy, choć przecież niekoniecznie musiał nas znać osobiście i po imieniu. Nie wahał się podnosić głosu w obronie tych, którym głos zabrano, dzielnie ujmować się za uciesionymi. Nie bacząc przy tym na głosy wpływowych osób tego świata, nie lękając się także tzw. „opozycji” w Kościele, gdy wiedział, że jest to sprawa Boża. Nie bał się w końcu i tego, co napiszą media (dziś tak bardzo to paraliżuje wielu pasterzy Kościoła).

Występując przeciwko reżimowi w Nikaragui, kiedy to odłączono głośniki na Mszy św., a on mógł tylko błogosławić tłumy swoim krzyżem, pokazał że nie straszna jest mu żadna ziemską władza. Unosząc się gniewem na Sycylii, gdy piętnował zbrodniczą mafie, mężnie stanął po stronie ofiar, nie patrząc na to, że mogą się zemścić. Jako biskup krakowski dzielnie bronił najpierw krzyża, a potem budowy kościoła w Nowej Hucie, nie bacząc na kalumnie komunistów, esbeckie prowokacje i wezwania do „realizmu i współpracy”. Nie wahał się w końcu otwarcie mówić o prawdziwym nauczaniu Kościoła i stawać w jego obronie, odbierając prawo nauczania w nim teologom, którzy nimi byli już jedynie z nazwy, czy też potwierdzać świętość życia oraz nierozdzielność małżeństwa, a także piękno i płod-

ność miłości mężczyzny i kobiety, wbrew dążeniom bogatych zachodnich społeczeństw i czasem niestety ich pasterzy.

## Posłuszeństwo Bogu i wierność Kościołowi

Ta odwaga naszego Rodaka brała się z modlitwy i pamięci o tym, że Bóg zbawił świat przez posłuszeństwo i miłość. I tylko one mają w sobie uświęconą przez Chrystusa siłę, by także i nas do zbawienia doprowadzić. Był posłuszny Bogu obierając drogę powołania kapłańskiego, pracując z tymi, których Bóg stawiał na jego drodze, wspierając Sługę Bożego Kard. Stefana Wyszyńskiego w jego staraniach o zachowanie chrześcijaństwa w Polsce, przyjmując w końcu urząd św. Piotra w Kościele. Posłuszeństwo Bogu i Kościołowi poprowadziło go do przebaczenia Ali Agcy, do starań o jedność chrześcijan opartych na prawdzie oraz do zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu.

Myślę, że to pragnienie każdego kapłana i redemptorysty – być wiernym Bogu, jego wezwaniu do głoszenia Obfitego Odkupienia, posłuszeństwo Kościołowi i jego potrzebom - by stać się narzędziem w rękach Odkupiciela, całkowicie mu powolnym, bez żadnych swych egoistycznych pragnień, tak jak uczynił to św. Alfons Liguori i w naszych czasach, możemy to już śmiało powiedzieć, Święty Jan Paweł II.

*o. Mariusz Mazurkiewicz CSsR*





# Dlaczego chrześcijanin odrzuca gender?

„Gender” to słowo angielskie, które ma dwa znaczenia: rodzaj gramatyczny (męski, żeński i nijaki) oraz płeć. Zastępuje ono dawne słowo „seks” używane na określenie zróżnicowania płciowego mężczyzny i kobiety. Pojęcie to stało się „zasadą przewodnią” polityki ONZ i Unii Europejskiej, zgodnie z którą każda orientacja seksualna - heteroseksualna, homoseksualna, lesbijska, biseksualna i transseksualna – ma taką samą wartość i musi być akceptowana przez społeczeństwo. Celem tego jest przezwycięzenie „przymusowej heteroseksualności” oraz stworzenia nowego człowieka, na którego wolność składa się możliwość wyboru i przeżywania tożsamości seksualnej niezależnie od płci biologicznej. Ideologia gender już od kilku lat wprowadzana jest na różnych płaszczyznach życia społecznego: prawodawstwo, kultura, edukacja szkolna, medycyna itd. Niniejszy artykuł wskazuje na trzy istotne powody dla których człowiek wierzący - chrześcijanin wyraża zdecydowany sprzeciw wobec ideologii gender.



## Wypaczony obraz człowieka

W Księdze Rodzaju czytamy: „Stworzył Bóg człowieka..., stworzył mężczyznę i niewiastę” (Rdz. 1,27). Zgodnie z biblijnym opisem stworzenia, do istoty człowieka należy bycie stworzonym przez Boga jako mężczyzna i kobieta. Ta dwoistość jest nieodłączna od istoty ludzkiej, taki jest zamysł stwórcy Boga. Propagatorzy genderyzmu kwestionują, że człowiek ma uprzednio ukonstytuowaną naturę swej cielesności, charakteryzującą istotę ludzką. Płeć nie jest już pierwotnym faktem natury, który człowiek musi przyjąć i zgodnie z nim żyć, ale jest tylko rolą społeczną. W przeszłości decydowało o niej społeczeństwo, dziś każdy sam powinien o tym decydować. Płeć nie

została dana człowiekowi jako fakt uprzedni, ale to on sam ma ją stworzyć. Mężczyzna i kobieta jako rzeczywistość stworzenia, jako natura osoby ludzkiej już nie istnieje. Istnieje teraz tylko człowiek w sposób abstrakcyjny, który następnie w sposób niezależny coś sobie wybiera jako swoją naturę. Takie stwierdzenia stają w rażącej sprzeczności nie tylko z Objawieniem ale także z danymi dzisiejszej nauki. Ideologia gender została całkowicie zdyskredytowana przez badania naukowe dotyczące rozwoju ludzkiego mózgu w okresie prenatalnym. Wyniki tych badań jednoznacznie wskazują, że istnieją różnice pomiędzy mózgiem dziewczynki i mózgiem chłopca. Wpływa to na odmienne postrzeganie przez nich kolorów, kształtów czy ruchu. Naukowcy stwierdzili, że u dziecka w łonie



matki już w szóstym tygodniu płodowego życia męskie hormony zaczynają wytwarzać inną sieć neuronalną, aniżeli to czynią hormony żeńskie. Tak więc z naukowego biologicznego punktu widzenia istnieją oczywiste różnice między mężczyzną i kobietą nie tylko w budowie ciała, ale i w mózgu. Dlatego też od wczesnego dzieciństwa dziewczynki mają biologicznie uwarunkowaną predyspozycję do używania dziewczęcych zabawek, a chłopcy zabawek dla chłopców.

Genderyści uważają, że człowiek może wybierać tzw. „płeć kulturową”, która uwiadacza się wyłącznie w zewnętrznych zachowaniach. Ma także prawo do spontanicznej zmiany dokonanych już w tym zakresie wyborów w obrębie pięciu możliwych płci, do których zalicza się: gej, lesbijka, osoba biseksualna, transeksualna i heteroseksualna. Ciało ludzkie traktują jako materiał, który można zmieniać poprzez technikę np. operacyjną, operacje plastyczne, interwencje chirurgiczne, działania hormonalne, czyli w sumie przez okaleczenie swego ciała.



Oburzającym tego przykładem jest działalność Johna Moneya, uważanego za prekursora teorii gender. John Money już w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku założył pierwszą klinikę operacyjną zmiany płci. Swoją pseudo-sukces oparł na eksperymencie z jednojajowymi braćmi bliźniakami. Jed-

nemu z nich, Bruce'owi Reimerowi podczas obrzezania w wieku dwóch lat tak bardzo zraniono penis, że w końcu odpadł. Rodzice sądzili, że mogą odmienić nieszczęśliwy los syna poddając go operacyjnej zmianie płci, traktując go konsekwentnie jako dziewczynkę i zezwalając przez ponad dziesięć lat na terapię doktora Moneya. Chłopiec od samego początku buntował się przeciwko niej, a zabiegi odczuwał jako tortury. Od ukończenia jedenastu lat dręczyły go myśli samobójcze. Kiedy w wieku trzynastu lat dowiedział się o tym, co się z nim stało, natychmiast postanowił żyć jako chłopiec pod imieniem Dawid. Wiosną 2004 r. Dawid Reimer zastrzelił się śrutówką, licząc zaledwie 38 lat.

## Niszczenie małżeństwa i rodziny

Objawienie Boże daje nam jasno do zrozumienia, że płciowość wpisana w naturę ludzką ukierunkowana jest na małżeństwo i rodzinę.

Płciowość wywiera wpływ na całego człowieka. Pod wpływem płci zjawia się naturalna potrzeba i dążność do wzajemnego ubogacenia swojej osobowości przez właściwości płci odmiennej. Mężczyzna potrzebuje kobiety niejako dla uzupełnienia swojej osobowości i odwrotnie. Tak więc ciało człowieka obdarzone przez Boga płciowością, czyli męskością i kobiecością jest znakiem wzajemnego obdarowania się i uzdolnienia do bycia wyłącznym darem osoby dla osoby. Stąd też nic dziwnego, że dorastająca młodzię odczuwa zainteresowanie i pociąg do osób płci odmiennej i szuka wzajemnego kontaktu. Potrzeba ubogacenia i jednoczenia prowadzi do małżeństwa. Człowiek opuszcza swoich najbliższych i wiąże się z człowiekiem odmiennej płci i tworzy z nim wyjątkową jedność – wspólnotę. Więż ta jest tak głębo-

kie odczuwa zainteresowanie i pociąg do osób płci odmiennej i szuka wzajemnego kontaktu. Potrzeba ubogacenia i jednoczenia prowadzi do małżeństwa. Człowiek opuszcza swoich najbliższych i wiąże się z człowiekiem odmiennej płci i tworzy z nim wyjątkową jedność – wspólnotę. Więż ta jest tak głębo-



ka, że dwie osoby odmiennej płci dopuszczają siebie wzajemnie do uczestnictwa w swoim życiu i w tym co jest w nich najbardziej intymnego. Dążenie do tej niezwykłej jedności małżeńskiej Pismo św. wyraża w następujący sposób: „... mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz. 2,24). Ideologia gender kwestionując uprzednią i niezmienną biologiczną płć człowieka, przekreśla w sposób jednoznaczny możliwość budowania prawdziwej wspólnoty małżeńskiej. Zresztą ludzie propagujący tę ideologię otwarcie wykrzykują, że „tradycyjne małżeństwo jest już przesytkiem”.

Według nich należy mówić o „związkach partnerskich”, które mogą tworzyć osoby tej samej płci: geje i lesbijki. Propagowanie takich związków prowadzi w konsekwencji do negacji macierzyństwa i ojcostwa, do którego w sposób naturalny ma prowadzić małżeństwo. „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną (Rdz. 1,28). Takie polecenie daje Bóg – Stwórca pierwszej parze małżeńskiej (mężczyźnie i kobiecie) udzielając im specjalnego błogosławieństwa na pełnienie tej wzniosłej misji prokreacyjnej: „Po czym im błogosławił mówiąc: bądźcie płodni i rozmnażajcie się” (Rdz. 1,28). Pismo św. podkreśla, że w miłosną zażyłość męża i żony wpisana jest zdolność przekazywania życia: „mężczyzna łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz. 2,24). Niewątpliwie te słowa odnoszą się także do potomstwa. To przecież właśnie w swoim dziecku małżonkowie stają się „jednym ciałem”: Dziecko jest „ciałem” z ciała kobiety – matki i mężczyzny – ojca.

Ideologia gender przyjmując karłowatą zasadę: „małżeństwo dla wszystkich” oddziela

w sposób radykalny płciowość od prokreacji. Owszem dla żyjących w związkach jednopłciowych dopuszcza i domaga się prawa do adopcji dziecka, przekonując, że dziecko wychowane przez gejów czy lesbijki jest również szczęśliwe i rozwija się tak samo dobrze jak dziecko wychowane w tradycyjnej rodzinie. Przemilcza się natomiast badania, które ukazują negatywne czy wręcz tragiczne skutki w życiu osób wzrastających w tego typu środowiskach.

Badania przeprowadzone przez naukowców z amerykańskiego Uniwersytetu Texas w Austin jednoznacznie potwierdzają, że dzieci z tradycyjnych rodzin są znacznie szczęśliwsze i zdrowsze niż te wychowane przez pary jednopłciowe. U osób wychowanych przez gejów czy lesbijki o wiele częściej występują tendencje samobójcze, depresje, zaburzenia w poczuciu tożsamości, wykorzystywanie seksualne czy molestowanie.

## Demoralizacja dzieci

Jedną z najbardziej bulwersujących konsekwencji propagowanej ideologii gender jest niewątpliwie seksualizacja i demoralizacja dzieci.

Dokument Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) zatytułowany „Standarty edukacji seksualnej w Europie” zaleca wprowadzenie nowego modelu edukacji seksualnej, która ma radośnie i bezrefleksyjnie otwie-





rać najmłodsze już dzieci na seksualność. W powyższym dokumencie stwierdza się, że „rozwój seksualności rozpoczyna się w momencie urodzenia”, dlatego edukację w tym zakresie należy już rozpocząć przed czwartym rokiem życia. U dzieci do 4 roku życia należy wzbudzać pozytywne nastawienia w stosunku do własnego ciała i jego wszystkich funkcji. Należy też nauczyć dziecko „rozpoznawania różnic w budowie ciała oraz ich nazywania”. Dlatego też wprowadza się w procesie tego wychowania zabawy w lekarza, używając „lalek edukacyjnych” z narządami płciowymi, aby dzieci mogły je głaskać także po narządach i w ten sposób lepiej zapoznawać się z objektem. Edukacja dzieci w wieku od 4 – 6 lat ma polegać na przekazaniu przedszkolakom „radości i przyjemności z dotykania własnego ciała, o uprawianiu masturbacji”. Dodatkowo zachęca się edukatorów do rozmawiania z dziećmi o przyjemnych i nieprzyjemnych odczuciach dotyczących własnego ciała. Zalecane są materiały edukacyjne. I tak dla przykładu, w Szwajcarii próbowano udostępnić dzieciom „sexboxy” z pluszowymi genitaliami. 6 - 9 latkom proponuje się już w mediach pornografię, aby mogły sobie radzić z seksem. Dzieciom w okresie od 9 do 12 lat należy uświadomić, że „antykoncepcja to odpowiedzialność obu płci”. Edukatorzy powinni nauczyć wychowanków „skutecznego stosowania prezerwatyw i środków antykoncepcyjnych”. Stosowanie antykoncepcji to branie odpowiedzialności za przyjemne doświadczenia seksu. 12 – 15 latki mają korzystać ze swojej seksualności, jeżeli nawet miałyby to powodować konflikt „ze sprzecznymi, osobistymi (wewnętrznymi) normami i wartościami, a powyżej 15 roku życia należy wymóc na dziecku zmianę możliwych negatywnych nastawień wobec homoseksualizmu. Jeden z rozdziałów tego dokumentu „Psychoseksualny rozwój dziecka” dodaje, że w wieku 16-18 lat mają miejsce

stosunki seksualne (...) i w końcu seks oralny i czasami analny.

To pobeżne przedstawienie modelu edukacji seksualnej dzieci, inspirowanej w ideologii genderowskiej nie może nie budzić oburzenia u ludzi o zdrowych obyczajach i wychowanych na wartościach chrześcijańskich. Genderowa seksedukacja polega w rzeczywistości na rozbudowaniu popędu seksualnego już od najmłodszych lat i propagowanie antykoncepcji i homoseksualizmu. Edukacja seksualna propagowana przez genderystów to ukazywanie seksu w oderwaniu do prawdziwej miłości i rodzicielstwa. Seks jest przedmiotem zabawy i przyjemności.

Zwolennicy ideologii gender próbują wmawiać, że propagowana przez nich edukacja seksualna zapobiega niepożądanemu zjawiskom w tej sferze. Fakty przeczą temu ewidentnie. W krajach, w których wprowadzono edukację seksualną już od przedszkola nastąpił wzrost przestępstw seksualnych i liczba niechcianych ciąży wśród nastolatek, a także liczba zarażenia chorobami wenerycznymi.

Edukacja permissywna obecna w wielu krajach zachodnich zupełnie nie spełnia swej roli. Mają więc rację ci rodzice w Polsce, którzy coraz liczniej włączają się w akcję sprzeciwu pod hasłem „Ręce precz od naszych dzieci”: Dziecko jest wielkim skarbem w rodzinie. Rodzice muszą mieć pewność, że edukator, któremu powierzają swoje dziecko nie zdeprawuje go.

*o. dr Stanisław Pławewski*







# Środa Popielcowa



Środa Popielcowa - dawniej Wstępna Środa - to dzień w liturgii Kościoła katolickiego rozpoczynający okres Wielkiego Postu. Tego dnia podczas Mszy św. kapłan na znak pokuty posypuje głowy wiernych popiołem.

Od VI w. w Rzymie rozpoczynano post sześć tygodni przed Wielkanocą dołączając do niego w 604 r. cztery brakujące dni odliczone przez niedziele, które będąc pamiątką Zmartwychwstania Chrystusa nie podlegały pod post. Wtedy właśnie wyznaczono środę jako początek Wielkiego Postu.

Rytuał posypywania głów popiołem wprowadzono do liturgii Kościoła już około IV w. i przede wszystkim był on przeznaczony dla osób publicznie odprawiających pokutę. Pokutnicy gromadzili się w świątyni, wyznawali grzechy, kapłan zaś posypywał ich głowy popiołem, nakazując opuszczenie wspólnoty na czas pokuty. Progi świątyni wolno im było znowu przestąpić dopiero po spowiedzi w Wielki Czwartek.

Z czasem, dla podkreślenia solidarności Kościoła z grzesznikami, rozciągnięto obrzęd posypywania popiołem na wszystkich uczestników liturgii. W XI w. papież Urban II, idąc za postanowieniami synodu w Benewencie, wprowadził ten zwyczaj jako obowiązujący w całym Kościele. Miał to być akt najwyższej skruchy, polegający na uznaniu własnej marności w oczach Boga. Grzesznik podkreślał w ten sposób własną śmiertelność i znikomość.

Również od tej pory środa rozpoczynająca Wielki Post przyjęła nazwę Środy Popiel-

cowej lub Popielca. W tym czasie ustalono, że popiół do posypywania głów wiernych będzie pochodził z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku.

Natomiast sam popiół według chrześcijańskiej tradycji symbolizuje znikomość, przemijalność, śmiertelność, żałobę, ból i ułomność ludzkiego życia. Z drugiej strony, w związku z Chrystusem jest on też znakiem oczyszczenia, odrodzenia i zmartwychwstania, jako, że Bóg stworzył człowieka z prochu ziemi i odrodził go w Chrystusie do nowego życia. Stąd nieprzypadkowy dobór słów towarzyszących posypaniu głów popiołem: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”, lub zachęta do nawrócenia w Chrystusie, by otrzymać nowe życie łaski: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”.

W Środę Popielcową, zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego, katolików obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych (od 14 roku życia) i post ścisły (między 18 a 60 rokiem życia), czyli ograniczenie liczby posiłków do trzech, w tym jednego do syta oraz dwóch lekkich.

Błogosławiony Jan Paweł II ogłosił Popielec Dniem modlitw o pokój na świecie.

Joanna Halemba



# Wielkie Relikwie Akwizgrańskie

W 1349 r. cesarz Karol IV w Akwizgranie zapoczątkował tradycję publicznego wystawiania Wielkich Relikwii raz na siedem lat. Tradycja siedmioletniego cyklu przetrwała do naszego stulecia.

## Kolejne wystawienie relikwii: 20-29.6.2014 r.

Najważniejszym miastem Europy Zachodniej na przełomie VIII i IX w. stał się Akwizgran (Aachen) – stolica cesarza Karola Wielkiego. Akwizgran powstał już w czasach rzymskich w I w. po Chrystusie pod nazwą Aquisgranum lub Aquae Grani (wody Granusa, celtyckiego bożka). Doceniając tamtejsze wody lecznicze ojciec Karola Wielkiego – Pepin Mały wybudował w tym mieście rezydencję i kaplicę. Karol Wielki wybrał Akwizgran na swoją stolicę, stolicę Rzeszy. W 790 r. zbudował więc Aula Regia – pałac królewski, słynną szkołę dworską, swego czasu intelektualne centrum Europy i oktogalną kaplicę (liczba 8 w symbolice religijnej oznacza doskonałość i życie wieczne). Był to kościół poświęcony Najświętszej Maryi Pannie - pierwszy zbudowany z kamienia na północ od Alp.

Od 962 do 1531 r. katedra był najważniejszą świątynią w cesarstwie – w tym czasie koronowano tam 30 władców Świętego Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego. W świątyni pochowani są cesarze: Karol Wielki i Otton III. To ten cesarz spotkał się w 1000 r. w Gnieźnie z Bolesławem Chrobrym.

W 799 r. patriarcha Jerozolimy podarował Karolowi Wielkiemu cztery święte tkaniny. Były to: pieluszka Dzieciątka Jezus, suknia Matki Bożej, noszona przez nią w Świętą Noc, opaska biodrowa ukrzyżowanego Chrystusa i chusta, w którą zawinięto odciętą głowę Jana Chrzciciela. Relikwie te przechowywane są od 1239 r. w tzw. Relikwiarzu Maryjnym, stojącym w akwizgrańskiej katedrze. Na ścianach frontowych relikwiarza widać

figury Chrystusa i papieża Leona III, zaś na ścianach na osi dłuższych boków figury Maryi i Karola Wielkiego. Darowując te relikwie patriarcha dał do zrozumienia, iż uznaje Karola jako władcę co najmniej równego bizantyjskiemu cesarzowi, mimo iż Karol nie był wtedy jeszcze cesarzem. Gest patriarchy ze Wschodu miał wymowę polityczną.

Oprócz Wielkich Relikwii w Akwizgranie znajdują się jeszcze tzw. Małe Relikwie Akwi-





zgrańskie: pasek Chrystusa, pasek Maryi i fragment bicia, którym chłostano Jezusa.

Zbudowano prezbiterium. Cud architektury tamtych czasów - to wysokie na 27 m witraże, oddzielone od siebie tylko wąskim murem.



W średniowieczu Akwizgran należał obok Rzymu, Jerozolimy i Santiago de Compostela do najważniejszych miejsc pielgrzymkowych ówczesnego świata chrześcijańskiego. Dzisiaj katedrę, w mieście położonym na styku trzech państw: Niemiec, Belgii i Holandii, odwiedza rocznie około miliona wiernych i turystów.

Obecność tak cennych relikwii podniosła rangę świątyni i Akwizgranu. Do miasta zaczęli przybywać pielgrzymi, chociaż początkowo przywilej modlitwy przy relikwiah przysługiwał wyłącznie władcom i osobom szlachećnie urodzonym

Dopiero w 1349 r. cesarz Karol IV zainicjował tradycję publicznego wystawiania relikwii raz na siedem lat i organizowania pielgrzymek do relikwii świętych tkanin. Pielgrzymki te - co 7 lat - odbywają się do dziś. Kolejna zapowiadana jest na obecny rok 2014.

Na przestrzeni wieków skarby akwizgrańskiej katedry pokazywano zgromadzonemu na zewnątrz wiernym z wysokiego balkonu między oktagonem i wieżami kościoła. W dzisiejszych czasach relikwie ogląda się w prezbiterium.

600 lat po śmierci budowniczego kościoła, Karola Wielkiego, w 1414 r., ze względu na dziesiątki tysięcy przybywających pielgrzymów, zdecydowano rozbudować kościół.

Czy tkaniny są autentyczne? Podczas gruntownej konserwacji przeprowadzonej w ostatniej dekadzie XX w. okazało się, że wszystkie pochodzą z Bliskiego Wschodu i powstały w czasach Cesarstwa Rzymskiego. Każda z nich jest płótnem bawełnianym i każda liczy sobie około 2000 lat.

Naukowcy orzekli, że prawdopodobieństwo autentyczności akwizgrańskich tkanin jest bardzo wysokie. Jedyne wątpliwości, jakie zrodziły się wśród badaczy dotyczą przeznaczenia tkaniny uważanej za pieluszkę ma-





łego Jezusa. Uczeni twierdzą bowiem, iż ten fragment materiału był prawdopodobnie rodzajem kocyka, którym przykrywano, bądź w który zawijano Dzieciątko Jezus, zaraz po narodzeniu.

Kapituła i akwizygrscy biskupi od lat kładą nacisk na traktowanie tych relikwii



jako symbolu wiary chrześcijańskiej, a nie obiektów mających moc cudotwórczą. To Eucharystia stanowi najważniejsze wydarzenie podczas pielgrzymki, a pokazywanie relikwii jest pomocą w głębszym jej przeżywaniu.

*oprac. Barbara Małoszewska*

*W roku 2000 Papież Jan Paweł II z okazji święta Karola Wielkiego, odbywającego się na pamiątkę dnia śmierci cesarza, 28 stycznia, w posłaniu do biskupa katedry w Akwizgranie pisał o dużym znaczeniu relikwii, do których co siedem lat pielgrzymują wierni z różnych zakątków Europy. W 2014 r. Akwizgran obchodzi 1200 rocznicę śmierci Karola Wielkiego, który zmarł w 814 r.*

## Grób Boży



*W Grobie Bożym w centrum umieszcza się figurę zmarłego Jezusa oraz monstrancję z Najświętszym Sakramentem okrytą przezroczystym welonem, na pamiątkę całunu, w który owinięto Jezusa w grobie.*

Zwyczaj budowania Bożych Grobów związany jest z liturgią Wielkiego Piątku, ze złożeniem ciała Jezusa Chrystusa do grobu. Tradycja ta wywodzi się z Europy Zachodniej. Pierwsze informacje o tzw. Pogrzebie Chrystusa pochodzą z X w. Od XI w. jest więcej przekazów o Grobach Bożych w Anglii, Francji, Niemczech.

W Polsce zwyczaj urządzania grobu Chrystusa w kościołach w Wielki Piątek wprowadził Zakon Rycerzy Grobu Bożego w Jerozolimie, który w XII w. osiedlił się w Miechowie. Bożogrobców sprowadził wielmoża małopolski komes Jaksa herbu Gryf i ufundował im kościół i klasztor w swych dobrach, na złożonym kopczyku świętej ziemi z Jerozolimy. Bożogrobcy, zwani w Polsce miechowitami, wprowadzili na tereny polskie swoją specyficzną liturgię i nabożeństwa oraz kult Męki Pańskiej, budowę kościołów i kaplic Grobu Bożego, takich jak w Jerozolimie.



## Dzieci ochrzczone

w Polskiej Parafii Katolickiej Monachium w 2013 r.

### Heßstr.

1. Białas Szymon
2. Burban Bianca
3. Czarnecki Luis
4. Danielik Martyna
5. Derouiche Amir
6. Drożdż Sonja
7. Dylewski Ludwik
8. Głowacka Helena
9. Gutjahr Lena
10. Guzik Viktoria
11. Halerz Nicol
12. Izbiński Mike
13. Jagła Daniel
14. Kość Oliver
15. Kozielec Oskar
16. Krawczyk Anna
17. Kudela Daniel
18. Lampl Marlene
19. Licznarski Simon
20. Miśkowiec Maximilian
21. Motylewski Philipp
22. Mucha Alan
23. Padus Gregor
24. Parda Kaja
25. Plewa Nikodem
26. Pordzik Lena
27. Przewdziękowski Filip
28. Reschka Evi
29. Sawicki Gabriel
30. Semkowska Nelly

31. Stanek Patryk
32. Starosta Jeremi
33. Straszewski Artur
34. Tavano Sophia
35. Urbaniak Julian
36. Ustjanowski Alan
37. Wolny Clarissa
38. Wyduba Amelia
39. Wypart Laura
40. Żydek Konrad

### Neuperlach

1. Chruszcz Nikola
2. Chruszcz Oliwier
3. Garbowicz Liwia
4. Kafka David Marek
5. Kusnierz Gabriel Mikołaj
6. Ledwoń Sebastian Richard
7. Łamasz Dawid
8. Mantey Nicol Sunny
9. Pollok Jakob Josef
10. Popek Isabella Laura
11. Richter Laura
12. Rusnarczyk Xavier
13. Spera Kryspin Dominik
14. Waldowski Mateusz Leszek
15. Wunsch Kuba Aleksander
16. Wydmuch Luca
17. Zaskurska Maja
18. Zaworska Katarzyna





Święci pośród nas

## Bł. Anna Katarzyna Emmerich mistyczka, stygmatyczka i wizjonerka katolicka

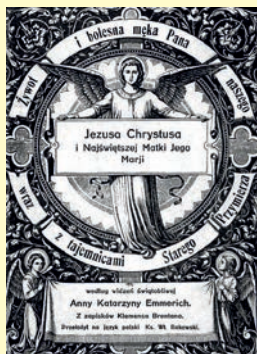


Bł. Anna Katarzyna Emmerich przyszła na świat 8 września 1774 r. w Flamschen koło Coesfeld w Westfalii, w bardzo ubogiej, wielodzietnej rodzinie. Plony z uprawianej lichej ziemi z trudem wystarczały na utrzymanie licznej rodziny. Do szkoły chodziła tylko parę tygodni. Dziewczynka, chociaż nie cieszyła się najlepszym zdrowiem, od najmłodszych lat pomagała w pracach domowych, opiekowała się młodszym rodzeństwem, pracowała w polu. Uchodziła za osobę cichą, zamkniętą w sobie i pobożną. Cechowała się wesołym usposobieniem i nadzwyczajną inteligencją. W jej domu panowała atmosfera modlitwy i zdrowej pobożności. Z natury wrażliwa, oswojona z biedą i niedostatkiem Katarzyna z radością służyła ludziom.

Już jako dziecko doświadczała łask mistycznych: ukazywał jej się Pan Jezus i Matka Boża; ona sama uważała te doświadczenia za coś zwyczajnego. W swoim sercu odczuła, że Bóg wzywa ją do życia całkowicie poświęconego dziełu zbawiania ludzi. Nie mogła jednak od razu wstąpić do klasztoru, gdyż nie miała odpowiedniego posagu. Z tego powodu została służącą. Swoje codzienne obowiązki wykonywała z wielkim oddaniem. W wieku 24 lat otrzymała pierwszy stygmat, nadzwyczajny znak w postaci ran głowy podobnych do ran Chrystusa, pozostałych na skutek koronowania cierniem. Ukrywała go pod noszoną stale opaską.

W 1802 r., kierując się głosem powołania, wstąpiła do klasztoru kanoniczek

regularnych św. Augustyna w Dülmen. Odtąd wzmogły się jej wizje i wewnętrzne doświadczenia mistyczne, z czym związane były coraz liczniejsze cierpienia. Po zlikwi-



dowaniu w 1811 r. przez władze pruskie na mocy edyktu sekularyzacyjnego klasztoru, musiała tułać się po obcych domach i heroicznie prowadząc cierpienia nadal przodziła posługę charytatywną. Pod koniec 1812 r. doznała pełnej stygmatyzacji, przez którą poprzez własne cierpienia uczestniczyła w męce Chrystusa. W tym okresie pozostawała pod opieką duchową ks. J. M. Lamberta,

byłego spowiednika augustianek dülmeńskich oraz dominikanina o. Limberga. Doznawała wówczas wielu dodatkowych cierpień i upokorzeń związanych ze szcze-



głównymi badaniami, które w końcu wykazały autentyczność jej stygmatów, a prowadzący badania lekarskie dr F. Wesener doznał łaski nawrócenia.

Rok 1813 przyniósł dla niej nowe doświadczenia, mianowicie na skutek wypadku została sparaliżowana. Odtąd pozostając pod ścisłą kontrolą policji pruskiej i lekarzy, przez 11 lat odżywała się wyłącznie codzienną Komunią św. i wodą. Z tymi doznaniem wzmożyły się w niej wizje, koncentrujące się na Chrystusie i Matce Bożej. Przed oczyma Katarzyny przesuwały się kolejne momenty okrutnego cierpienia Chrystusa.

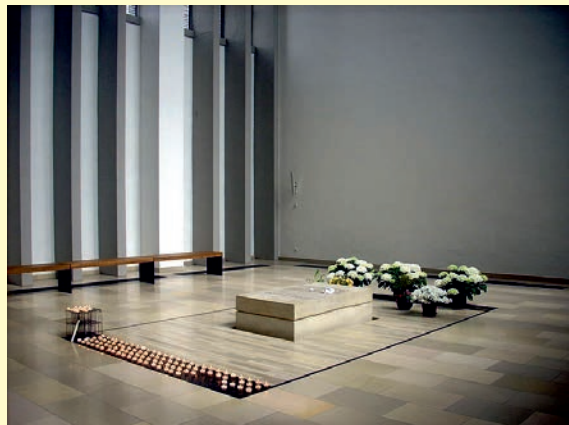
Postać Katarzyny stawała się coraz bardziej głośnie i do celi klasztornej, w której mieszkała, przybywali ludzie z całych Niemiec. Jedni gonili za sensacją, inni poszukiwali prawdy, mającej pomóc w odnowie Kościoła niemieckiego. Szczególnie duże znaczenie miało spotkanie stygmatyczki z Klemensem Brentano, gdyż ten poeta, pisarz i głośny konwertyta stał się niejako jej osobistym sekretarzem. Spisane przez niego w latach 1818-1824 wizje i doświadczenia mistyczne Katarzyny ukazały się drukiem w dwóch książkach: *Żywoć i Bolesna Męka Pana Naszego Jezusa Chrystusa i Najświętszej Matki Jego Maryi wraz z Tajemnicami Starego Przymierza oraz Życie Najświętszej Maryi Panny*. Brentano sporządzane notatki podawał Katarzynie do akceptacji, a ostatecznie spisał je w literackim j. niemieckim z pewnymi zmianami i upiększeniami, uzupełniając je własnymi przemyśleniami. Zamieszczony w niej opis stał się głównym źródłem inspiracji do powstania filmu Mela Gibsona „Pasja”.

Katarzyna zmarła 9 lutego 1824 r. w klasztorze w Dülmen w wieku 50 lat.



Jej kult szerzył się w Niemczech i w 1892 r. rozpoczęto proces beatyfikacyjny, który toczył się z przerwami do lipca 2003 r. Uroczystość beatyfikacyjna odbyła się w niedzielę 3 października 2004 r. na placu św. Piotra w Rzymie. W homilii podczas Mszy św. beatyfikacyjnej Papież-Polak podkreślił, że w duchowej łączności z cierpieniem Zbawiciela, mistyczka z Münsterlandu, wypełniła swoimi cierpieniami słowa Apostoła dopełniając braki udręki Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół. W nabożeństwie pobeatyfikacyjnym biskup Reinhard Lettmann z Münster stwierdził, że bł. Anna Katarzyna Emmerich, choć naznaczona ogromnym cierpieniem, dzięki mocy czerpanej z Eucharystii może być dla nas przykładem życia w głębokim zjednoczeniu z Jezusem Chrystusem i przyjęciu naszej przyszłości z oddaniem i miłością.

oprac. Ewelina Zientara





# Ruch Światło-Życie

*„Życie jest pustynią. Grozi nam pustynia. Powiem jeszcze inaczej:  
groziłaby nam pustynia, gdybyśmy nie tworzyli oaz”*  
(bł. Jan Paweł II)

## Struktury

Ruch Światło-Życie jest jednym z ruchów odnowy Kościoła wg nauczania Soboru Watykańskiego II. Jego celem jest służba na rzecz „żywego” Kościoła we współczesnym świecie. Dla każdego uczestnika - dla dzieci, młodzieży, studentów, dorosłych, rodziców, rodzin, osób konsekrowanych, kapłanów - Ruch ma konkretny program formacyjny, który realizowany jest w grupach takich jak Oaza Dzieci Bożych, Młodzieżowa i Studencka Oaza Nowego Życia czy Oaza Rodzin - Domowy Kościół.

Struktura ruchu jest zgodna ze strukturą Kościoła. Małe grupy do których należą uczestnicy Ruchu, zasadniczo tworzą jego wspólnotę w parafii.

Odpowiedzialność za całość Ruchu sprawuje Moderator Generalny Ruchu Światło-Życie. Na szczeblu kraju, diecezji i parafii odpowiedzialność pełnią moderatorzy krajowi, diecezjalni i parafialni. Każdy moderator pełni swą posługę wraz z zespołem diakonii. Diakonów moderacji mogą pełnić zarówno osoby świeckie, jak i duchowne. Kapłani w Ruchu spełniają rolę moderatorów, a nie należący do niego – opiekunów.

Ruch Światło-Życie powstał i rozwija się w Polsce, a w ostatnich kilkunastu latach rozszerza się również poza jej granicami: na Słowacji, w Czechach, w Niemczech, na Białorusi i Łotwie.

## Założyciel - ks. Franciszek Blachnicki

Początki historii Ruchu sięgają pierwszej oazy, która odbyła się w r. 1954, a jej uczestnikami byli ministranci. Przed rokiem 1976 Ruch był znany pod nazwą „Ruch oazowy”, „Ruch Żywego Kościoła”.

Twórcą oazy, założycielem Ruchu i pierwszym moderatorem krajowym był ks. Franciszek Blachnicki, którego określa się jako człowieka wiary konsekwentnej. Urodził się w 1921 r. Był harcerzem, po wybuchu wojny brał udział w kampanii wrześniowej w 1939 r., a po kapitulacji podjął działalność konspiracyjną.

Po aresztowaniu przez 14 m-cy więziony był w obozie Auschwitz, z czego 9 m-cy spędził w karnej kompanii i prawie miesiąc w bunkrze głodowym. W 1942 r. został przeniesiony do katowickiego więzienia, gdzie skazano go na karę śmierci. Po 5 miesiącach oczekiwania na wykonanie wyroku, został ulaskawiony. Do 1945 r. przebywał w różnych niemieckich obozach i więzieniach. W czasie pobytu na oddziale skazańców dokonało się jego cudowne nawrócenie. W tym czasie podjął decyzję oddania życia na służbę Bogu. Po zakończeniu wojny ukończył seminarium duchowne w Krakowie i w 1950 r. przyjął święcenia kapłańskie. Od samego początku jego życie kapłańskie







było bardzo aktywne. Podejmował liczne akcje i inicjatywy duszpasterskie, także dotyczące trzeźwości - za co był więziony przez służby bezpieczeństwa PRL. Ukończył studia specjalistyczne na KUL. W 1981 r. wyjechał z Polski i osiadł w Carlsbergu w Niemczech, gdzie zmarł w 1987 r. W 2000 r. doczesne szczątki ks. Franciszka zostały przeniesione do kościoła parafialnego w Krościenku nad Dunajcem, u stóp Kopiej Górki.

## Symbol

Znakiem Ruchu Światło-Życie są dwa greckie słowa  $\Phi\Omega\Sigma$  (Fos - światło) i  $Z\Omega\text{H}$  (Zoe - życie) splecione w formie krzyża literą  $\Omega$  - symbolem Ducha Świętego. Tylko w Duchu Świętym może zaistnieć jedność pomiędzy prawdami zawartymi w Ewangelii, a tymi, które są stosowane w życiu.

Ruch pokazuje konieczność życia wg poznanych prawd, aby osiągnąć dojrzałość.

Dojrzały chrześcijanin - Nowy Człowiek - to ktoś, kto żyje zasadą Światło-Życie, kto poddaje swoje życie światłu. Takie życie w świetle promieniuje na otoczenie, wyzwala dobro i rodzi życie. Ks. Franciszek Blachnicki wskazuje na pięć źródeł światła, którymi dla chrześcijanina są: rozum, sumienie, Słowo Boże, Jezus Chrystus i Kościół.

## Formacja

Duchowość Ruchu Światło-Życie została wyrażona w „Drogowskazach Nowego

Człowieka”. Małżonkowie żyjąc treścią „Drogowskazów” realizują je w „Zobowiązaniach Domowego Kościoła”.

Celem formacji Ruchu Światło-Życie jest wychowanie dojrzałych chrześcijan i słuźenie odnowie Kościoła. Formacja pomaga człowiekowi zobaczyć Boga jako źródło i cel swojego życia, otworzyć się na Boga i drugiego człowieka oraz odkryć powołanie do szczęścia. Prawdy te odkrywane są podczas spotkań we wspólnotie, na modlitwie, przy czytaniu i rozważaniu Pisma Św. oraz przez żywy udział w Eucharystii.

Cel ten jest osiągany poprzez realizację programu formacyjnego. Każdy uczestnik Ruchu po ewangelizacji, prowadzącej do przyjęcia Jezusa Chrystusa jako swego Pana i Zbawiciela, uczestniczy w formacji w grupie uczniów Jezusa (deuterokatechumenat), a następnie we wspólnocie diakonijnej, podejmując konkretną słuźbę (diakonię) w Kościele i świecie. Ewangelizacja - katechumenat - diakonia, to trzy etapy drogi formacyjnej Ruchu Światło-Życie na wszystkich poziomach formacji. Podstawowe metody realizacji programu formacyjnego to: metoda „światło-życie”, przenikająca wszystkie elementy programu formacyjnego, oaza rekolekcyjna i mała grupa formacyjna.

## Krucjata Wyzwolenia Człowieka

Krucjata stała się darem Ruchu podczas pierwszej pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Polski. Jej celem jest ratowanie człowieka z różnych zniewoleń i zagrożeń. Opiera się na modlitwie i abstynencji od alkoholu podejmowanej przez jej członków w intencji osób zniewolonych przez lęk, kłamstwo, alkohol, nikotynę, narkotyki, seks, modę, media, gry hazardowe, komputerowe, przez sekty itp. Krucjata Wyzwolenia Człowieka powstaje z inicjatywy Ruchu Światło-Życie jako jego słuźba (diakonia). Ruch wyłania spośród swoich członków specjalną



diakonię wyzwolenia dla zajęcia się tym zadaniem.

## Namiot Spotkania

Jednym z podstawowych praktyk w Ruchu Światło-Życie jest namiot spotkania. Tak jak Mojżesz udający się do rozbitego namiotu na pustyni, aby rozmawiać z Bogiem twarzą na twarz, tak każdy oazowicz spotyka się z Bogiem na codziennej modlitwie osobistej. Istotną sprawą w tej modlitwie jest indywidualne, rozważanie modlitwne Biblii. Człowiek spogląda na swoje życie w świetle słowa Bożego. Określony czas i stałe miejsce na modlitwę pomaga się skoncentrować i być wytrwałym.

## Zaproszenie

W Polskiej Parafii Monachium wspólnota oazowa istnieje od prawie piętnastu lat. Jest to grupa osób dorosłych, która spotyka się co piątek po Mszy św. w budynku parafii przy Hessstraße. Jeżeli ktoś z Państwa pragnie bliżej poznać Ruch Światło-Życie oraz w piątkowy wieczór opuścić pustynię dnia codziennego, aby doświadczyć oazy duchowej przez karmienie się głębokimi oraz dobrymi treściami przybliżającymi do Boga i drugiego człowieka, i przez dzielenie się własnym życiem, to w imieniu wspólnoty monachijskiej zapraszam.

*Joanna Bąk-Polney*

Opracowano na podstawie materiałów dostępnych na oficjalnej stronie Ruchu Światło – Życie: [www.oaza.pl](http://www.oaza.pl)



## Wielkanocny pacierz

Nie umiem być srebrnym aniołem -  
ni gorejącym krzakiem -  
tyle zmartwychwstań już przeszło -  
a serce mam byle jakie.

Tyle procesji z dzwonami -  
tyle już Alleluja -  
a moja świętość dziurawa  
na ćwiartce włoska się buja.

Wiatr gra mi na kościach mych psalmy -  
jak na koślawej fujarce -  
żeby choć papież spojżał  
na mnie - przez białe swe palce.

Żeby choć Matka Boska  
przez chmur zabite wciąż deski -  
uśmiech mi Swój zestąpiła  
jak ptaszka we mgłę niebieskiej.

I wiem, gdy tzę swoją trzymam  
jak złoty kamyk z procy -  
zrozumiem mnie mały Baranek  
z najcichszej Wielkiej Nocy.

Pyszczyk położy na rękę -  
sumienia wywróci podszewkę -  
serca mego ocali  
czerwoną chorągiewkę.

ks. Jan Twardowski





## Spacerem po Monachium

# Bramy miejskie

## - Karlstor, Isartor, Sendlinger Tor

Karlstor, Isartor, Sendlinger Tor - to jedyne zachowane do dzisiaj bramy miejskie z XIV w., które stanowiły fragment nieistniejących już murów miejskich.

W drugiej poł. XIII w. miasto Monachium stało się rezydencją książąt bawarskich, co spowodowało szybki napływ ludności, a przez to rozwój miasta oraz pięciokrotne poszerzenie jego granic. Nowe tereny otoczono w latach 1285-1315 czterokilometrowym murem miejskim (Zweite Stadtmauer). Wraz z nim powstały cztery bramy główne Schwabinger Tor, Isartor, Sendlinger Tor oraz Neuhauser Tor (brama Neuhauser Tor nosi dopiero od 1791 r. nazwę Karlstor). W XV w. mury miasta wzmocnione zostały przez dodatkowe mury obronne, które nadały miastu charakter twierdzy. W XVIII i XIX w. wszelkie umocnienia obronne wraz z murami miasta zostały zlikwidowane. Do dzisiaj przetrwały jedynie niewielkie fragmenty murów z trzema bramami.

Najlepiej zachowała się brama **Isartor**. Jej nazwa pochodzi od płynącej niedaleko rzeki Izary (niem. Isar). Jako jedyna posiada 40-metrową wieżę główną połączoną z dwoma wieżami bocznymi murem środkowym, w którym znajdują się obecnie trzy jednakowe przejścia. Isartor była wschodnią bramą historycznego miasta. W XIX w. rada miasta uchwaliła zburzenie bramy, jednak król Ludwik I zarządził jej odnowienie. Renowacją zajął się Friedrich von Gärtner, jeden z największych architektów niemieckich za panowania Ludwika I., przywracając jej średniowieczny wygląd. W 1835 r. niemiecki malarz Bernhard von Neher namalował na murze środkowym fresk upamiętniający zwycięską bitwę Ludwika IV Bawarskiego z Habsburgiem Fryderykiem Pięknym pod Ampfing w roku 1332. Malowidło zdobi bramę do dzisiaj. Na

północ od bramy w podziemiach zachowały się resztki murów miejskich. W czasie II wojny światowej brama uległa poważnym zniszczeniom. Na początku lat 70-tych rozpoczęto kolejną restaurację bramy starając się o jej oryginalne odtworzenie. Obecnie w wieżach





bocznych znajduje się Valentin-Karstadt-Musäum, poświęcone monachijskiemu komikowi Karlowi Valentin i jego towarzysze życia Liesl Karstadt. Również znajdujący się po obu stronach wieży zegar ma przypominać znanego mieszkańcom komika oraz ich bawarskie korzenie. Zegar od strony ulicy Tal pokazuje czas w odwrotnym kierunku, podczas gdy od strony placu (Isartorplatz) wskazówki zegara przesuwają się prawidłowo. Stąd słynne zdanie, które wypowiedział kiedyś Willy Brandt: „In Bayern gehen die Uhren anders” (W Bawarii zegary chodzą inaczej).

Po zachodniej stronie miasta powstała brama **Neuhauser Tor**. Wielokrotnie przebudowywana zachowała tylko wieże boczne oraz łączący ją łuk środkowy. Podczas prze-

r., kiedy to niemiecki architekt Gabriel von Seidl zaprojektował i wybudował wokół placu imponujące rondo (Stachus-Rondell). Po zniszczeniach wojennych brama Karlstor została odbudowana w uproszczony sposób. Na murze środkowym widnieją cztery podobizny znanych monachijskich osobistości związanych z historią miasta (tzw. Kragenköpfe). Jednym z nich jest ostatni nadworny bawarski błazen Prangerl.

Brama **Sendlinger Tor** stanowiła bramę południową. Początkowo składała się tylko z jednej wieży, charakterystycznej dla wszystkich ówczesnych bram. Dopiero około 1420 r. dobudowano do niej wieże boczne. W 1808 r. wieża środkowa została zburzona. Restauracji dwóch zachowanych wież podjął się kolejny niemiecki architekt Arnold Zenetti. Łuk środkowy otrzymał wówczas trzy przejścia, które ze względów praktycznych ponownie zostały zastąpione 1906 r. przez duży łuk istniejący do dzisiaj. W czasie wojny brama nie uległa zniszczeniom wojennym. W latach 80-tych XX w. została gruntownie odrestaurowana. Jest jedyną bramą z zachowanym średniowiecznym murem, który ciągnie się dalej wzdłuż Herzog-Wilhelm-Straße.



*Iwona Kuśnierz*

budowy za panowania Karola IV Teodora Wittelsbacha w 1791 r. zmieniono jej nazwę na **Karlstor**. Również nazwa placu Stachus zamieniona została na Karlsplatz. W 1857 r. doszło do eksplozji prochu znajdującego się w wieży głównej, wskutek czego została poważnie uszkodzona a następnie zburzona. Parę lat później wieże boczne przebudowano na styl gotycki. Ostatnia zmiana nastąpiła w 1902





## Poświęcenie pokarmów

Obrzęd poświęcenia pokarmów rozpowszechnił się w VIII w. zarówno w Kościele wschodnim, jak i w zachodnim. Zachowały się starożytne formy modlitwy za ofiarujących baranka paschalnego oraz specjalna forma błogosławienia go. Te modlitwy pochodzą ze starego rytuału greckiego i ormiańskiego. W Polsce zwyczaj błogosławienia pokarmów przyjął się w XIV w. Najstarsza w naszym kraju zapisana benedykcja pokarmów wielkanocnych pochodzi z 1300 r. i znajduje się w Mszałe Gnieźnieńskim.



Zwyczaj błogosławienia pokarmów stołu wielkanocnego jest drugorzędny obrzędem liturgii wielkanocnej w stosunku do pierwszoplanowych sakramentów paschalnych, chrztu z bierzmowaniem i eucharystii. Błogosławienie pokarmów istnieje do dziś, jest praktykowane jako „wartość” świąteczna i rodzinna.

Do X w. jedynym składnikiem poświęconego był baranek, cały lub w kawałkach, upieczony na różnie. Później zastąpiły go inne rodzaje mięsa, a nawet figurki baranka z masła, ciasta, cukru, czekolady lub gipsu. Stopniowo wzrosła liczba modlitw benedykcyjnych, aż do pięćdziesięciu czterech razem; dziewięć z nich dotyczyło baranka, jedenaście – pokar-

mów mięsnych. Święcono baranka, szynkę, kiełbasę, słoninę, całe prosięta i różne ptaki domowe i polne; ser, masło i wszelkie potrawy mleczne (od pocz. X w.); jaja (od XII w.); chleb, różne ciasta i placki (od pocz. XV w.); ryby, olej; mleko z miodem, wino i piwo; oraz liczne dodatki, jak sól, chrzan, czosnek, pieprz, jabłka i przyprawy ziołowe.

Aktualny polski rytuał (1994, cz. 2) mówi o poświęceniu chleba i pieczywa świątecznego, mięsa, wędlin, jaj i wszelkich pokarmów.

**Baranek** to znak Chrystusa Zmartwychwstałego. Figurka wykonana z ciasta, cukru, masła lub gipsu odwołuje się do zwycięstwa



życia nad śmiercią oraz odkupienia grzeszników, przez śmierć Jezusa na krzyżu w Wielki Piątek.

Zwyczaj święcenia baranka sięga VII w. (Sakramentarz z Bobbio). Papież Urban V wprowadził w XIV w. zwyczaj stawiania baranka na stole wielkanocnym, aby przypominał o zmartwychwstaniu Chrystusa.

**Agnuszek (od Agnus Dei – Baranek Boży) – tak nazywany był w Polsce baranek wielkanocny. W naszym kraju pojawił się w XVII w.**

**Jajko** tak jak baranek jest symbolem triumfu życia nad śmiercią. To również ozna-

ka płodności i odradzającego się życia i znak zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią. Św. Jan Damasczeński dopatrywał się analogii między budową jajka i kosmosu. Skorupkę kojarzył z niebem, wysyłającą ją błonę z nieboskłonem i obłokami, biało z wodami, żółtko z ziemią i minerałami.

**Wędlina** w koszyczku ma zapewnić zdrowie, płodność i dostatek całej rodzinie. Święci się przede wszystkim wyroby wieprzowe, czyli kawałek szynki, kiełbasy.

**Chleb** jest znakiem przemiany jaka dokonała się podczas Wielkiego Czwartku. Wtedy Chrystus przemienił swoje ciało w chleb dzieląc go z apostołami podczas ostatniej wieczerzy. Symbolizuje pomyślność oraz dobrobyt.

**Pieprz czarny** symbolizuje gorzkie zioła, które Żydzi dodawali do pikantnego sosu w kolorze cegły, zwanego charoset. Maczali w nim kawałki paschalnego baranka na pamiątkę ciężkiej niewolniczej pracy przy produkcji cegły w Egipcie.

**Chrzan** to przede wszystkim oznaka ludzkiej siły.

**Sól** oczyszcza i chroni przed zepsuciem. Tak jak chrześcijanie, którzy są „sólą ziemi”.

oprac. redakcja





## Sanktuaria bawarskie



# Maria Ramersdorf

Jedno z najstarszych sanktuariów bawarskich na terenie obecnego miasta Monachium.

Kościół Maria Ramersdorf leży na terenie miasta Monachium, w pobliżu miejskiej obwodnicy Innsbrucker Ring, obok rozpoczynającej się autostrady A8 na Salzburg. Były to kiedyś wiejskie tereny położone daleko od Monachium.

Pierwszy kościół powstał w tym miejscu prawdopodobnie już w VIII w. Ufundowany został na wzgórzu przez właścicieli nowego osiedla Rumoltesdorf - rodzinę Rumolte.

Pierwszy pisemny zapis dokumentujący istnienie wsi Ramersdorf i kościoła pochodzi z początku XI w. i dotyczy zamiany posiadłości pomiędzy biskupem Freisingu Egilbertem, który za posiadłość w Harthausen przekazał szlachetnemu Aribo kościoły w Perlach i Ramersdorf. W spisach posiadłości, kościołów, kaplic, klasztorów biskupstwa Freising (Konradinische Matrikeln) z 1315 r. zanotowano, że kościół wraz z cmentarzem jest filią kościoła na Perlachu. Natomiast dokumenty z 1381 r. podają po raz pierwszy, że Maryjny odpust odbywał się w tym właśnie roku, co pozwala przyjąć, że już od kilkadzie-

sięciu lat pielgrzymowano do tej świątyni.

O randze kościoła Maria Ramersdorf w tym czasie dowodzi dar – relikwia Krzyża Świętego. w kosztownym relikwiarzu w kształcie krzyża, którą tej świątyni przekazał w 1360 r. książę Górnej Bawarii Otto V, syn cesarza Ludwika IV Bawarskiego. Jego Ojciec otrzymał tę relikwię od antypapieża Mikołaja V.

Zwiększająca się liczba pielgrzymów do Świętego Krzyża i do Matki Bożej spowodowała, na przełomie XIV i XV w., rozbudowę





późnogotyckiego kościoła. Jego wielkość przekraczała rozmiarami ówczesne wiejskie kościoły.

W XVIII w. w archiwum parafialnym na Perlachu spłonęły wszystkie akta dotyczące początków historii kościoła Maria Ramersdorf. Z powodu braku dokumentów pisemnych przyjmuje się, że dopiero na początku XIV w. figura Matki Bożej była celem pielgrzymek do tego kościoła.

W XVIII w. przebudowywano kościół w stylu barokowym i rokoko. Zniszczony przez piorun gotycki szczyt wieży uzyskał w 1792 r. istnieją do dzisiaj cebulę.

Podczas sekularyzacji w 1803 r. dobra materialne należące do kościoła w Ramersdorf zostały przekazane państwu. Kaplice na trasie pielgrzymkowej zostały zburzone, prawie wszystkie obrazy wotywny zostały usunięte i spalone. Mimo wielu utrudnień i zakazów pielgrzymowanie do Maria Ramersdorf nie zakończyło się.

Do 1907 r. kościół Maria Ramersdorf był kościołem filialnym parafii św. Michała na Perlachu. 16 lipca 1907 r. kościół podniesiono do rangi parafii. Od 2007 r. parafia jest w zjednoczeniu parafii (Pfarrverband) razem z parafią św. Piusa.

W głównym ołtarzu znajduje się cudowna figura Matki Bożej z dzieckiem Jezus. W le-



wej ręce Maryja trzyma berło, na głowie ma koronę. Figura powstała ok. 1465 r. Nad Matką Bożą wznosi się neogotycki baldachim.

Do cennych zabytków znajdujących się w kościele należą obrazy, które przedstawiają historię miasta Monachium a ich obecność w tym kościele pokazuje, jak już przed wiekami był on ważny dla monachijczyków.

Na południowej ścianie nawy głównej znajduje się obraz przypisywany Janowi Polackowi, jednemu z najważniejszych malarzy późnego gotyku w Monachium, przedstawiający Matkę Bożą (Schutzmantelmadonna), osłaniającą swoim płaszczem wiernych. Płaszcz podtrzymują aniołowie a schronienie pod nim znalazły osoby duchowne i świeckie. Obraz powstał w 1503 r.

Na południowej ścianie prezbiterium znajduje się wotywny obraz z 1635 r. przedstawiający grupę 42 monachijskich jeńców, którzy podczas wojny trzydziestoletniej zostali pojmani przez żołnierzy Gustawa Adolfa króla Szwecji i wywiezieni do Augsburga jako







gwaranci wypłacenia Szwedom przez miasto 300 000 talarów kontrybucji. Więźniowie złożyli ślub w 1632 r., że jeśli szczęśliwie wrócą do domów, to przyjdą w pielgrzymce do Ramersdorf i zamówią obraz wotywny. Po uwolnieniu spełnili przyrzeczenie.

Na północnej ścianie prezbiterium wisi obraz wotywny monachijskich sukienników z roku 1733. Odnosi się on do ślubu tych rzemieślników, który podczas Wojny z Turkami w latach 1683-1699 złożyli w celu powstrzymania marszu państwa Ottomańskiego na Europę. Po zwycięskiej bitwie pod Wiedniem w 1683 r. ślub wypełnili i przez 30 dni czcili Matkę Bożą, pielgrzymując codziennie z Monachium do Ramersdorf.

Trzeci obraz wotywny znajdujący się w prezbiterium przedstawia powrót do domu 20 więźniów pojmanych podczas opuszczania Monachium przez wojska austriackie w 1744 r. Ich uwięzienie było gwarancją bezpiecznego odwrotu tych wojsk. Monachijscy zakładnicy po powrocie do domów ofiarowali kościołowi w Ramersdorf obraz wotywny.

Do cennych zabytków należy znajdujący się w nawie głównej skrzydłowy ołtarz Ukrzyżowania. Powstał on w 1482 r. i przypisywany jest rzeźbiarzowi Erasmusowi Graserowi. Z jednej strony krzyża stoją: Maryja, apostoł Jan, płaczące niewiasty. Po drugiej stronie faryzeusze i żołnierze. Na wewnętrznych ruchomych skrzydłach ołtarza wyrzeźbiona jest historia Męki Pańskiej. Cztery obrazy znajdujące się na zewnętrznych skrzydłach ołtarza wykonał Jan Polack wraz ze współpracownikami swojej pracowni. Obrazy przedstawiają historię przekazania z Rzymu części Krzyża św. dla kościoła Maria Ramersdorf.

Kościół posiada 6 dzwonów, najstarsze dwa pochodzą z 1482 r., kolejne dwa z XVII w. a najnowsze z 1954 i 56 r.

Święto patronalne przypada 15 sierpnia. Adres: Ramersdorfer Straße 6, 81669 München. Strona internetowa: <http://www.maria-ramersdorf.de/mrcms/index.php>

*Barbara Małoszewska*



**Frauendreißige** - 30 dniowa pielgrzymka do Matki Bożej i do Krzyża św. w Ramersdorf. Jej korzenie sięgają 1644 r., gdy mieszczyki monachijskie wytyczyły drogę pielgrzymkową do Ramersdorf, której trasa prowadziła od kościoła św. Piotra, przez Tal, na drugi brzeg Izary, wzdłuż dzisiejszej ulicy Rosenheimer Str. do Maria Ramersdorf. Wzdłuż tej trasy postawiono 16 kaplic z obrazami przedstawiającymi życie i cierpienia Matki Bożej.

W 1683 r., po pokonaniu Turków pod Wiedniem, 7 monachijskich sukienników obiecało, że przez 30 dni w okresie od Wniebowzięcia Matki Bożej (15.8) do Podniesienia Krzyża (14.9) będą czcić Maryję. Ufundowali również obraz wotywny.

**Jan Polack** urodził się w Krakowie, prawdopodobnie w 1435 r. Był malarzem późnego gotyku, jednym z ważniejszych twórców działających wówczas na terenie Bawarii, gdzie zostawił bogatą spuściznę artystyczną. Prawdopodobnie przyjechał do Monachium w orszaku ślubnym Jadwigi Jagiellonki. Realizował dzieła dla władz Monachium, księżęcego dworu, jak również dla ludzi Kościoła - przedstawicieli parafii i klasztorów. Uprawiał malarstwo ścienne, oraz tablicowe, przede wszystkim retabula ołtarzowe, a ponadto pojedyncze obrazy. W jego twórczości widoczne są wpływy szkoły małopolskiej XV w. Jan Polack był również portrecistą. Był jednym z najważniejszych malarzy działających w Monachium. Prowadził tam duży warsztat w latach 1480-1519. Zmarł w Monachium w roku 1519.



## WYDARZENIA PARAFIALNE

### Święto Trzech Króli na Neuperlachu



W poniedziałek 6 stycznia 2014 r. w Święto Objawienia Pańskiego w kościele św. Moniki Msza św. rozpoczęła się procesją, w której uczestniczyła Święta Rodzina. Podczas homilii o. Tomasz Sadowski zaprosił wszystkie dzieci przed ołtarz. Śpiewem przywitano orszak Trzech Króli. Każdy z nich zaśpiewał kolędę w swoim języku: polskim, włoskim i afrykańskim. Po ich odejściu o. Tomasz rozmawiał z dziećmi na temat tej niecodziennej wizyty. Na zakończenie poświęcił kredę i kadzidło, które wierni zabrali do domu, by oznaczyć drzwi swoich mieszkań trzema literami (C+M+B 2014).

### Wieczór kolęd na Heßstr.

W piątek 9 stycznia 2014 r., w sali parafialnej przy Heßstr. odbył się wieczór kolęd. Spotkanie rozpoczął o. proboszcz dr Stanisław Plawecki CSsR, który wprowadził obecnych w atmosferę śpiewania kolęd. Grał zespół „Semper Fidelis” a śpiew prowadził o. Tomasz Sadowski. W kawiarence na zakończenie wieczoru czekał na zebranych poczystunek. Wieczór kolęd i spotkanie w kawiarence przygotowała Rada Parafialna.





## Kolędowanie na Neuperlachu



W niedzielę 12 stycznia 2014 r. po Mszy św. o godz. 12.15 w sali parafialnej przy kościele św. Moniki odbyło się wspólne kolędowanie zorganizowane przez chór parafialny prowadzony przez p. Zdzisława M. Tulikowskiego. Po powitaniu gości przez o. Bogdana Niecia zaśpiewano kolędę „Wśród

nocnej ciszy”. Na kolędowanie przybyli niemieccy goście: Männer Gesang Verein oraz Kirchenchor z Feldkirchen (chóry prowadzone przez p. Z.M. Tulikowskiego), którzy zaprezentowali tradycyjne niemieckie pieśni bożonarodzeniowe. Parafialna grupa „Te Deum” zaśpiewała kilka pastorałek ze swojego nowego repertuaru. W bufecie można było kupić m.in. barszcz, bigos i pyszne ciasta.

## Spotkanie opłatkowe Odnowy w Duchu Świętym

Spotkanie opłatkowe Odnowy w Duchu Świętym, któremu przewodniczył o. Bogdan Nieć, odbyło się 15 stycznia 2014 r. w budynku parafii przy Heßstr. 24. Po odczytaniu przez kapłana fragmente Ewangelii o Narodzeniu Pańskim i krótkiej katechezie członkowie grupy łąmali się opłatkiem i składali sobie życzenia. Każdy wylosował



mały prezent przygotowany z imieniem świętego patrona na rok 2014 i otrzymał płytę ze zdjęciami z ostatniej Mszy św. o uzdrowienia. Spotkanie zakończyło się składkową agapą połączoną z kiermaszem książki religijnej.

## Jasełka i opłatek parafialny na Neuperlachu

W niedzielę 19 stycznia 2014 r. w ośrodku duszpasterskim na Neuperlachu, sali parafialnej przy kościele św. Moniki, odbyły się jasełka i spotkanie opłatkowe. Uroczystość otworzył ojciec proboszcz dr Stanisław Pławecki i powitał licznie zgromadzonych parafian i gości. Jasełka pt. „Spotkanie przy żłóbku” przygotowane zostały przez uczniów Szkoły Przedmiotów Ojczystych na Neuperlachu pod kierownictwem nauczycielek: pani mgr Renaty Brunn oraz p.



mgr Agnieszki Tomalik-Klamser. Dekorację przygotował pan Marek Nawrocki oraz rodzice dzieci. Tekst jasełek był przepatany kolędami, które śpiewali wszyscy zgromadzeni, a na pianinie akompaniował pan Jacek Szatkowski.

Na początku drugiej części spotkania – oplatka parafialnego - ojciec proboszcz dr Stanisław Pławewski podziękował wszystkim osobom zaangażowanym w różne grupy działające w naszej parafii, a szczególnie Radzie Parafialnej, za ich trud dla dobra naszej wspólnoty. Złożył również wszystkim zebranych życzenia, aby Słowo Wcielone zamieszkało w każdym z nas a po krótkiej modlitwie poświęcił oplatki i nastąpiło wzajemne składanie życzeń.

Podczas wspólnego świętowania nie zabrakło polskich przysmaków kulinarnych: bigosu, barszczu z uszkami oraz tradycyjnej sałatki jarzynowej. Natomiast do kawy serwowano pączki ufundowane przez ojca proboszcza. Uroczystość oplatkowa została przygotowana przez Radę Parafialną.

## Spotkanie przedstawicieli rad parafialnych obcojęzycznych misji z Radą Katolików Świeckich Regionu Monachium

W czwartek 23 stycznia 2014 r. w budynku Kurii monachijskiej odbyło się spotkanie przedstawicieli rad parafialnych obcojęzycznych misji z Radą Katolików Świeckich Regionu Monachium. Spotkanie prowadził przewodniczący Rady dr Uwe Karrer. Na spotkaniu przybyli m.in.: Werner Attenberger wice-przewodniczący Rady Diecezji, Roland Gruber – referent pastoralny wikariusza biskupa Ruperta Graf zu Stolberg, prof. Piotr Małozewski – członek ZdK, Andrzej Halemba – członek komisji Migrationsausschuss Rady Diecezji.



Naszą Radę Parafialną reprezentowali: dr Barbara Małozewska – przewodnicząca, Joanna Bąk-Polney oraz Hubert Karolak – członkowie.



## Bal karnawałowy



Bal karnawałowy Polskiej Parafii w Monachium odbył się 25 stycznia 2014 r. Dochód z balu wsparł budowę kościoła w naszej parafii partnerskiej w Togliatti w Rosji.

Do tańca grał, przybyły z Polski, zespół „Sektor 4 Band”. Podczas balu panowała radosna i wspólnotowa atmosfera.

## Jasełka i opłatek parafialny przy Heßstr.



26 stycznia 2014 r. odbyło się przedstawienie jasełek w wykonaniu uczniów Szkoły Przedmiotów Ojczystych im. Jana Pawła II. Przedstawieniu towarzyszyła myśl, iż „Bóg tak umiłował świat, że stał się jednym z nas”. Jasełka przygotowały nauczycielki SPO: siostra Wiktoria Ślęzyk i p. Beata Schuhbauer. Akompaniowali nauczyciele p. Karina Stasiaczyk i p. Karol Janiszek. Po zakończeniu jasełek ojciec proboszcz podziękował reżyserkom, młodym aktorom i tym wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tego pięknego przedstawienia.

W drugiej części niedzielnego spotkania odbył się opłatek parafialny. Na wstępie spotkania o. proboszcz dr Stanisław Pławewski CSsR wraz z Radą Parafialną złożył życzenia zgromadzonym parafianom i ich rodzinom a następnie podziękował wszystkim zaangażowanym w życie Misji za ofiarną i społeczną działalność dla dobra naszej polonijnej wspólnoty a szczególnie Radzie Parafialnej, której kadencja kończy się w najbliższym czasie. Po modlitwie, o. pro-



nie oplatkowe przygotowała Rada Parafialna.

### Kolędowanie dzieci na Neuperlachu

W niedzielę 26 stycznia 2014 r. podczas Mszy św. na Neuperlachu kolędowały dzieci. Z domu przyniosły instrumenty (harmonie, bębny, organki, grzechotki), by grać i śpiewać Jezusowi. Na Mszy św. o godz. 12.15 kolędowały dzieci pierwszokomunijne oraz dzieci z zespołu Krakowiak.



### Zabawy karnawałowe w SPO na Neuperlachu



W sobotę 1 lutego 2014 r. w sali parafialnej przy kościele św. Moniki odbyły się zabawy karnawałowe zorganizowane przez Radę Rodziców oraz Grono Pedagogiczne Szkoły Przedmiotów Ojczystych na Neuperlachu. Zabawy były prowadzone przez wodzirejów z Krakowa. W godzinach przedpołudniowych bawiły się przedszkolaki, a po zajęciach szkolnych dzieci powyżej 6 roku życia. Wodzireje przygotowali dla

dzieci wiele zabaw i konkursów. Po ich zakończeniu dzieci zostały obdarowane słodyczkami i z uśmiechem na ustach, zadowolone opuszczały salę parafialną.

boszcz poświęcił oplatki. Następnie wszyscy zaśpiewali kolędę i nastąpiło wzajemne składanie życzeń. Przy pączkach, herbacie i kawie spędzono czas na rozmowach. Na oplatku parafialnym obecny był p. Aleksander Korybut Woroniecki, konsul ds. polonijnych. Spotka-



## Zabawa karnawałowa dla dorosłych na Neuperlachu



Wieczorem w sobotę 1 lutego 2014 r. w sali parafialnej przy kościele św. Moniki odbyła się zabawa karnawałowa dla dorosłych, którą prowadzili wodzireje z Krakowa. Tematem zabawy był: „Karnawał w Rio”. Goście zostali powitani przez gospodynię tego wieczoru panie: dyrektor szkoły Izabelę Kuleszę-Ubrich oraz przewodniczącą Rady Rodziców Joannę Halembę. Wodzi-

reje, jak zwykle profesjonalnie animowali wszystkich gości do zabawy.

Był to już 10-ty bal karnawałowy organizowany przez grono pedagogiczne i Radę Rodziców Szkoły Przedmiotów Ojczystych. Cały dochód z zabawy został przeznaczony na działalność SPO na Neuperlachu.

## Pożegnanie Rady Parafialnej

W niedzielę 9 lutego 2014 r. w kościele św. Józefa odprawiona została Msza św. dziękczynna na zakończenie kadencji Rady Parafialnej. Ojciec proboszcz dr Stanisław Pławecki CSsR podziękował członkom Rady za pracę społeczną na rzecz naszej parafialnej wspólnoty. Przewodnicząca Rady Parafialnej dr Barbara Małoszewska odczytała spr-



rowadzanie z działalności Rady podkreślając, że była to pierwsza wspólna Rada Parafialna dla Heßstr. i ośrodka na Neuperlachu. Parafianie oklaskami wyrazili podziękowanie radnym za bezinteresowne działanie.

Ojciec proboszcz podziękował za wieloletnie zaangażowanie się w działalność społeczną w radzie dr Barbarze Małoszewskiej. Pani dr Barbara Małoszewska była członkiem rady przez 22 lata, a w ostatniej kadencji jej przewodniczącą.



## Rekolekcje oazowe dla młodzieży w Carlsbergu



W dniach 14-16 lutego 2014r. odbyły się w Carlsbergu drugie już w tym roku rekolekcje oazowe dla młodzieży od 14 do 30 roku życia. Tym razem poświęcone one były zrozumieniu idei Ruchu Światło-Życie i możliwości wprowadzania w czyn głów-

nych jego założeń. Młodzież naszej parafii, przede wszystkim młodzież z grupy „Laboratorium wiary”, w liczbie 24 osób była ponownie uczestnikami tego modlitewnego trzydniowego spotkania. W Carlsbergu młodzież brała udział we Mszach św., spotkaniach roboczych w małych grupach, spotkaniach ogólnych ze świadectwami, z muzyką, pracowała nad zadanymi tematami, dzieląc się później wynikami swoich prac. Był też czas na wspólne posiłki i zabawę.

## Wybory do nowej Rady Parafialnej



W niedzielę 16 lutego 2014 r. w naszej parafii odbyły się wybory do Rady Parafialnej. Komisja Wyborcza przygotowała lokale wyborcze i parafianie mieli możliwość wzięcia udziału w wyborach po wszystkich Mszach św. Wybory odbyły się na Ludwigsfeldzie, na Heßstr., na Neuperlachu oraz na Giesingu.





## Zabawa karnawałowa nauczycieli i rodziców zrzeszonych w Radzie Rodziców SPO im. Jana Pawła II



W sobotę, 22 lutego 2014 r. po wieczornej Mszy św. nauczyciele i rodzice działający w Radzie Rodziców bawili się na tradycyjnej zabawie karnawałowej. Ojciec proboszcz dr Stanisław Pławecki przywitał wszystkich serdecznie, dziękując za pracę na rzecz szkoły i życząc

zgrupowanym wspaniałej zabawy. Ponad 40 osób bawiło się w rytmach disco, pop i polskich szlagierów. W trakcie zabawy można było delektować się domowymi specjami polskiej kuchni przygotowanymi przez jej uczestników.

## Zabawy karnawałowe w SPO im. Jana Pawła II na Heßstr.

W niedzielę, 23 lutego 2014 r. w budynku polskiej parafii odbyła się zabawa karnawałowa dla dzieci z przedszkola i zerówki. Korowodom i tańcom towarzyszyły różnego rodzaju konkursy z nagrodami, które prowadziły panie nauczycielki. W przerwie maluchy mogły posilić się poczęstunkiem przygotowanym przez Radę Rodziców. Natomiast 1 marca 2014 r. w sobotnie przedpołudnie uczniowie wszystkich klas bawili się na balu karnawałowym.

Głównym wo-





dzirejem była dyrektor SPO pani Maryla Majchrzak. Dzielnie sekundowali jej nauczyciele i ojciec Bogdan – w przebraniu sympatyczny Bawarczyk. Tańce przerywane były konkursami i zawodami sprawnościowymi. Rada Rodziców zadbała o słodki poczęstunek. Każdy uczestnik zabawy otrzymał nagrody i słodycze.

## Zimowisko w Oberammergau



W dniach od 28 lutego do 5 marca 2014 r. w miejscowości Oberammergau odbyło się zimowisko Szkół Przedmiotów Ojczystych działających przy naszej parafii. W tym wyjeździe wzięło udział 116 osób, przede wszystkim rodzin z dziećmi. Uczestnicy zimowiska byli zakwaterowani w schronisku młodzieżowym. Jak co roku rozegrano turniej tenisa stołowego o puchar ojca proboszcza. Dzieci miały możliwość spróbowania swoich umiejętności na ścianie wspi-

naczkowej. Sportowy program dopełniała specjalnie wynajęta hala, na której można było grać w siatkówkę, piłkę nożną, hokeja oraz uprawiać gimnastykę.

W programie zimowiska było również ognisko z pieczeniem kielbasy, spacer z pochodniami, czy wspólne śpiewanie przy gitarze oraz zabawy karnawałowe dla dzieci i dorosłych. Dzieci, podzielone na 3 grupy wiekowe, brały również udział w konkursie wiedzy o Polsce. Zwycięzcom nagrody wręczył konsul ds. polonijnych pan Aleksander Korybut Woroniecki wraz z małżonką. Opiekunem duchowym tych dni był o. Tomasz Sadowski, który codziennie sprawował Mszę św. dla uczestników zimowiska.

## „Szkoła Maryi”

W dniach od 28 lutego do 2 marca 2014 r., w budynku parafii przy Heßstr. 24, odbyła się trzydniowa „Szkoła Maryi”. Na zaproszenie o. proboszcza dr. Stanisława Pławckiego i siostry Małgorzaty Banach ze zgromadzenia Sióstr Wspomożycielek Dusz Czyścowych, pracujący na Ukrainie o. Piotr Kurkiewicz OFM Cap., założyciel działającej już w 10 krajach Europy Szkoły, wraz z grupą pięciu animatorów pochodzących z Polski i Ukrainy przeprowadził siedem konferencji z sześciostopniowego programu formacji. Ks. dr Bogdan Piwoarczyk wspierał posługą kapłańską ojca Piotra.





## Rekolekcje dla małżeństw



W dniach 8-9 marca 2014 r., przy kościele Matki Bożej Królowej Pokoju, odbyły się rekolekcje dla małżeństw zorganizowane przez Polską Parafię Katolicką i Domowy Kościół rejonu Monachium. Pracujący w Carlsbergu ks. Sławomir Wojciechowski, moderator krajowy Domowego Kościoła w Niemczech, przez dwa dni prowadził konferencje, rozważania, wspól-

notowe modlitwy dla małżeństw i rodzin a także, wraz z o. proboszczem dr. Stanisławem Pławeckim i o. Tomaszem Sadowskim, sprawował sakramenty.

## Poświęcenie sztandaru Szkoły Przedmiotów Ojczystych i nadanie jej imienia **bł. ks. bp. Michała Kozala**

W niedzielę 16 marca 2014 r. Szkoła Przedmiotów Ojczystych na Neuperlachu przeżywała podniosłą uroczystość nadania szkole imienia bł. ks. bpa Michała Kozala oraz poświęcenia sztandaru. Do kościoła sztandar został wprowadzony przez przedstawicieli rodziców i przekazany pani dyrektor, która następnie wręczyła go uczniom. Po prezentacji sztandaru o. dr Janusz Sok CSsR, prowincjał warszawskiej Prowincji Redemptorystów dokonał jego poświęcenia, a przedstawiciele uczniów złożyli przysięgę na sztandar. Na zakończenie uroczystości odśpiewano hymn polski. Mszę św. w intencji Szkoły Przedmiotów Ojczystych im. bł. ks. bpa Michała Kozala celebrował o. prowincjał wraz z o. proboszczem





dr. Stanisławem Pławeckim. Oprawę muzyczną uroczystości przygotował zespół „Semper Fidelis” oraz bawarska orkiestra dęta z Neubiberg. Obecne były dzieci w strojach krakowskich z zespołu Krakowiak. Nad przebiegiem uroczystości czuwał o. Tomasz Sadowski CSsR.



## Nowa Rada Parafialna

W niedzielę 23 marca 2014 r. podczas Mszy św. o godz. 12.00 w kościele św. Józefa odbyło się uroczyste rozpoczęcie posługi nowej Rady Parafialnej naszej parafii. Ojciec proboszcz dr Stanisław Pławecki przedstawił członków Rady i wręczył im pamiątkowe dyplomy. (Więcej na str. 8).

## II etap Konkursu biblijnego z Ewangelii wg św. Mateusza



W sobotę 29 marca 2014 r. w budynku parafii przy Hełstr. odbył się II etap, dekanalny Konkursu Biblijnego z Ewangelii wg św. Mateusza. Z naszej parafii w II etapie konkursu wzięło udział 9 młodych ludzi: Anna Grübl, Julia Jęczała, Dawid Knurowski, Adam Kupiński, Krystyna Tymecka, Małgorzata Tymecka, Kacper Oleszczuk, Natalia Potoczny, Weronika Wojtyła. Finał Konkursu biblijnego odbędzie się w Concordii 31 maja br.

## Wielkopostna akcja charytatywna

W niedzielę 30 marca 2014 r. po wszystkich Mszach św. członkowie Rady Parafialnej zbierali ofiary pieniężne dla ubogich dzieci i rodzin w Polsce. Wierni składający ofiarę na ten cel otrzymywali pamiątkową serwetkę.





## Poświęcenie Obrazu Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach



3 kwietnia 2014 r. delegacja naszej parafii, z o. proboszczem dr. Stanisławem Pławeckim na czele, wzięła udział w Krakowie-Łagiewnikach w uroczystości poświęcenia Obrazu Miłosierdzia Bożego, który peregrynować będzie po polskich parafiach w Niemczech. Poświęcenia dokonał ks. kardynał Stanisław Dziwisz. Grupa z naszej parafii zwiedziła również Kraków i Tynec.

### Rekolekcje



W dniach 4-9 kwietnia 2014 r. w kościele św. Józefa i od 11-15 kwietnia 2014 r. w kościele św. Moniki odbyły się rekolekcje wielkopostne, które wygłosił o. dr Piotr Koźlak dyrektor wydawnictwa „Homo Dei”. „Pięknie żyć, aby pięknie umierać” było mottem rozważań rekolekcyjnych na podstawie testamentu Jana Pawła II.



## O TYM WARTO PAMIĘTAĆ

### 24-29 kwietnia

Pielgrzymka parafialna na uroczystości kanonizacyjne bł. Jana Pawła II i Jana XXIII.

### 3 maja, sobota

Uroczystość NMP Królowej Polski, święto Konstytucji 3 Maja. Msza św. w int. Ojczyzny w kościele św. Barbary, godz. 19.00.

### 4 maja, niedziela

Uroczystość Odpustowa NMP Królowej Polski na Neuperlachu. Msza św. w kościele św. Moniki, godz. 12.00 oraz spotkanie w sali parafialnej.

### 11 maja, niedziela

Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej w kościele św. Józefa, godz. 12.00.

Program słowno-muzyczny ku czci św. Jana Pawła II pt. „Nie lękajcie się być świętymi”, kościół Matki Bożej Królowej Pokoju, godz. 19.30.

### 18 maja, niedziela

Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej w kościele św. Moniki, godz. 12.15.

### 25 maja, niedziela

Bierzmowanie, kościół św. Józefa, godz. 12.00.

### 1 czerwca, niedziela

Uroczyste zakończenie roku szkolnego w Szkole Przedmiotów Ojczystych im. Jana Pawła II i obchody 30-lecia istnienia szkoły, kościół św. Józefa, godz. 12.00.

### 28 czerwca, sobota

Bennofest. Święto patrona Monachium, Odeonsplatz, godz. 12.00-18.00.

### 4 - 5 lipca, piątek-sobota

Pielgrzymka do Schönstatt z okazji 100-lecia istnienia tego ośrodka kultury maryjnego i formacji duchowej.

### 6 lipca, niedziela

Uroczyste zakończenie roku szkolnego w Szkole Przedmiotów Ojczystych im. bł. ks. bp. Michała Kozala i obchody 25-lecia istnienia szkoły, kościół św. Moniki, godz. 12.15.

### 29 września – 5 października

Pielgrzymka szlakiem sanktuariów północnej Francji.



## U NAS W PARAFII

### W naszej parafii posługę duszpasterską pełnią redemptoryści:

Proboszcz, dziekan dekanatu  
południowego PMK w Niemczech  
Wikariusz  
Wikariusz

– O. dr Stanisław Pławecki CSsR  
– O. mgr lic. Tomasz Sadowski CSsR  
– O. mgr Bogdan Nieć CSsR

CSsR – skrót z języka łacińskiego:

Congregatio Sanctissimi Redemptoris  
– Zgromadzenie Najświętszego Odkupiciela

#### Pracownicy parafii:

Krystyna Szymańska – sekretarka  
Elżbieta Kołakow – sekretarka  
mgr Iwona Dziewior – pracownik socjalny  
Józef Obuchowski – organista  
Zdzisław Tulikowski – organista (Neuperlach)  
Józef Pajonk – kościelny

#### Rada Parafialna:

Joanna Halemba - przewodnicząca, Alina Kordasch - wiceprzewodnicząca, mgr Joanna Bąk-Po-  
Iney - sekretarz, Tadeusz Hajduk, Andrzej Halemba, Andrzej Kotara, dr med. Joanna Lange, Lidia  
Łomnicka, inż. Andrzej Majchrzak, Barbara Menhard, Ewelina Miśkowiec, Agnieszka Oćwieja, Zo-  
fia Pajonk, mgr inż. Alina Richter, Ewa Rogowska, Mariusz Sienkiewicz mgr inż. Urszula Szpetkow-  
ska, Teresa Wilgocka - członkowie.

**W działalności parafii biorą również udział:** Siostry Urszulanki Serca Jezusa Konającego, Siostry  
Wspomożycielki Dusz Czyścicowych i Siostry Wynagrodzicielki Najświętszego Oblicza.

## POSŁUGA DUSZPASTERKA

#### Przygotowanie

##### do sakramentu chrztu świętego

Chrzest św. poprzedza katecheza dla rodziców i chrzestnych. Rodzice powinni zgłosić się miesiąc wcześniej przed zaplanowaną datą chrztu św. w biurze parafialnym, dostarczając akt urodzenia dziecka oraz wypełnić odpowiedni formularz. Przygotowanie prowadzi o. proboszcz dr Stanisław Pławecki CSsR.

##### Pierwsza Komunia Święta

Dzieci klas 3-cich przygotowywane są do pełnego udziału w Eucharystii poprzez katechezę szkolną w Szkole Przedmiotów Ojczystych oraz comiesięczne spotkania liturgiczne. Przygotowanie prowadzi o. Bogdan Nieć CSsR (Heßstr. 24) oraz o. Tomasz Sadowski CSsR (Max - Kolmsperger - Str. 9a).

#### Sakrament bierzmowania

Przyjęcie sakramentu bierzmowania poprzedzone jest cyklem spotkań katechetycznych, które rozpoczęły się w październiku 2013 r. Bierzmowanie odbędzie się 25 maja 2014 r.

#### Przygotowanie do sakramentu małżeństwa

Kurs przedmałżeński odbywa się w trzy razy w roku w miesiącach: październik-listopad, luty-marzec, czerwiec-lipiec. Terminy rozpoczęcia poszczególnych serii podawane są w ogłoszeniach parafialnych. Przygotowanie prowadzi o. proboszcz dr Stanisław Pławecki CSsR.

#### Poradnia

##### Rodzicielstwa Odpowiedzialnego

Porady dla naręczonych i małżonków w czwartek po Mszy św. Porady prowadzą



pp. Iwona i Andrzej Dziewiorowie. Prosimy o wcześniejszy kontakt, tel. 089/273 220 13.

również z okazji I piątku m-ca, rekolekcji oraz Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy.

### Posługa duszpasterska dla chorych

Termin odwiedzin duszpasterskich chorego w domu czy w szpitalu ustala się w biurze parafialnym. Zachęca się, aby wzywać kapłana z posługą sakramentalną nie tylko wtedy, gdy chory znajduje się w bardzo ciężkim stanie, ale

### Indywidualna katecheza dla dorosłych

Dla osób dorosłych, które jeszcze nie przystąpiły do Pierwszej Komunii Świętej i bierzmowania, istnieje możliwość indywidualnych katechez przygotowawczych, które prowadzi o. dr Stanisław Pławewski CSsR.

## GRUPY PARAFIALNE

### Ministranci

Spotkania formacyjne dla ministrantów, **Heßstr. 24:** grupa młodsza - raz w miesiącu czwartek, godzina 17.00; grupa starsza - raz w miesiącu czwartek, godzina 17.00. **Max-Kolmsperger-Str. 9:** raz w miesiącu w niedzielę po Mszy św. o godz. 12.00.

### Ruch Światło-Życie

Ruch biblijno – liturgiczny z akcentem na odnowę osobistą, a poprzez to odnowę całego Kościoła. Spotkania formacyjne w grupach, w piątek po Mszy św. - **Heßstr. 24.**

### Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym „Effatha”

Grupa oddaje chwałę Bogu w modlitwie dziękczynienia i uwielbienia, słucha Jego Słowa, naucza i apostołuje osobistym świadectwem życia. Spotkania w środę po Mszy św. - **Heßstr. 24.**

### Krąg Biblijny

Wspólne rozważanie Pisma Świętego pod przewodnictwem kapłana. Spotkania w poniedziałki po Mszy św. - **Heßstr. 24.**

### Krąg Modlitwy Różańcowej

Wspólne nabożeństwo w I sobotę miesiąca - **Heßstr. 24** oraz **Max - Kolmsperger - Str. 9a.** Modlitwa różańcowa w środę o godz. 18.30 w kaplicy Misji przy **Heßstr 24**, w niedzielę o godz. 11.30 w kościele św. Moniki oraz 18.00 w kościele MB Królowej Pokoju.

### Domowy Kościół

Dwa kręgi po 8 rodzin, które spotykają się raz w miesiącu na modlitwie i wspólnym rozważaniu Pisma Świętego.

### Krąg Rodzin Szentszackich

Dwa kręgi formacyjno – modlitewne, związane z Ruchem Szentszackim - spotkania: informacje u duszpasterzy.

### Spotkania ewangelizacyjne dla młodzieży (14-18 l.)

W piątki po Mszy św. – **Max-Kolmsperger-Str. 9a.**

### Młodzieżowe i Apostolskie Dzieło Pomocy dla Czyścica

Spotkania w III niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 8.45 - **Heßstr. 24.**

### Koło Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II

Pogłębianie znajomości nauczania Sługi Bożego Jana Pawła II, modlitwa o jego kanonizację i pomoc materialna Fundacji Jana Pawła II – termin spotkań podawany w ogłoszeniach duszpasterskich.

### Chór parafialny

Próby: pn. godz. 19.30 - **Max - Kolmsperger - Str. 9a**, środa, godz. 19.30 - **Heßstr. 24.**

### Zespół muzyczny „Redemptor”

Parafialny zespół wokально-muzyczny. Próby w piątki o godz. 20.00 - **Heßstr. 24.**

### Zespół wokально-muzyczny „Semper Fidelis”

Próby w soboty o godz.20.00.





## NAUKA - KULTURA

### Szkoła Przedmiotów Ojczyźnych

#### Heßstr. 24

Zajęcia w każdą sobotę i niedzielę (z wyjątkiem ferii). W soboty w godz. od 9:30 do 13.00 dzieci w klasach od I podstawowej do III gimnazjalnej uczą się religii, języka polskiego, historii i geografii Polski oraz śpiewu. W niedziele od 11.15-12.55 odbywają się zajęcia w czterech grupach przedszkolnych (3-4-latki i 5-latki) oraz w zerówce. Dyrektorem szkoły jest p. mgr Maryla Majchrzak.

#### Max - Kolmsperger - Str. 9a

Zajęcia w każdą sobotę (z wyjątkiem ferii) w godz. od 9:30 do 13.00 dzieci w klasach: od przedszkolnej do I/II gimnazjum, uczą się religii, języka polskiego, wiedzy o Polsce oraz prowadzone są zajęcia muzyczno ruchowe. Dyrektorem szkoły jest p. mgr Izabela Kulesza - Ubrich.

### Biblioteka

#### Heßstr. 24

Godziny otwarcia:

Środa: 20.00 - 21.00

Piątek: 20.00 - 21.00

Sobota: 10.30 - 13.00

(w czasie ferii szkolnych biblioteka jest nieczynna).

### Kurs języka niemieckiego

Heßstr. 24: wtorki, środy i czwartki; dla początkujących - godz. 16.00 - 17.30, dla zaawansowanych - godz. 17.30 - 19.00; kontakt: p. mgr Magdalena Elsholz, tel. 089/642 19 32. **Max - Kolmsperger - Str. 9a:** trzy razy w tygodniu popołudniu i wieczorem, różne grupy i poziomy; kontakt: p. mgr Aleksandra Radojewska, tel. 0179/829 87 47.

### Spotkania seniorów

Heßstr. 24 oraz **Max - Kolmsperger - Str. 9a.** - termin spotkań podawany w ogłoszeniach

### Zespół Krakowiak. Próby tańca ludowego dla dzieci

Zajęcia w soboty, godz. 13.00 - **Max - Kolmsperger - Str. 9a.**

### Spotkanie matek w stanie błogostawionym, matek z dziećmi zaraz po porodzie oraz do pierwszego roku życia

co dwa tygodnie we wtorki, od godz. 11.00 do 13.00 - **Max - Kolmsperger - Str. 9a.**

### Spotkania dla maluchów

Spotkania we wtorki dla dzieci od 1 do 2 lat a w piątki od 3 do 4 lat w godz. 10.00 do 12.00 - **Max - Kolmsperger-Str. 9a.**

### Film

Filmy video o tematyce religijnej, fabularne, dokumentalne. Terminy piątkowych projekcji po Mszy św. podawane są w ogłoszeniach - **Heßstr. 24.**

### Anonimowi Alkoholicy

Mityngi grupy anonimowych alkoholików w niedziele o godz. 14.00 - **Heßstr. 24.**

### AI - Anon

Mityngi grupy osób, które w mają alkoholika w rodzinie w niedziele o godz. 14.00 - **Heßstr. 24.**



## PORADY SOCJALNE

### Heßstr. 24

Bezpłatna pomoc w wypełnianiu formularzy, pisaniu podań oraz w miarę możliwości w załatwianiu spraw w urzędach niemieckich, w interwencjach, w tłumaczeniu, itp.

### Godziny urzędowania:

Poniedziałek, wtorek: 9.00 – 12.00  
 Środa: 13.00 – 17.00  
 Czwartek: 16.00 – 20.00  
 Piątek: 9.00 – 12.00  
**tel. 089/ 273 220 13,**  
 w godzinach urzędowania

## Godziny otwarcia Biura Parafialnego

### Heßstr. 24, Schwabing

Poniedziałek: 9.00 – 12.00  
 Wtorek, środa: 9.00 – 12.00 i 13.00 – 17.00  
 Czwartek: 16.00 – 19.00  
 Piątek: 9.00 – 12.00 i 13.00 – 15.00  
 Sobota  
 (z wyjątkiem ferii szkolnych): 9.30 – 13.00

**tel. 089/ 273 220 0, fax 273 220 19,**  
 w godzinach urzędowania

### Max-Kolmsperger-Str. 9a, Neuperlach

Poniedziałek 9.00 – 12.00  
 Wtorek, środa: 9.00 – 12.00 i 12.45 – 17.00  
 Czwartek: 16.00 – 19.00  
 Piątek: 9.00 – 12.00 i 12.45 – 16.00

**tel./fax 089/ 670 999 30,**  
 w godzinach urzędowania

## ADRES STRONY INTERNETOWEJ NASZEJ MISJI

# [www.pmk-muenchen.de](http://www.pmk-muenchen.de)

Na stronie internetowej znajdziesz aktualne ogłoszenia parafialne, więcej szczegółowych informacji o działalności Misji, grupach parafialnych i inne. Znajdziesz zdjęcia z uroczystości i wydarzeń a może znajdziesz siebie.

## Porządek nabożeństw

### Msze święte w niedziele i święta:

godz. 8.45	-	kaplica Misji (Heßstr. 24) <b>z wyjątkiem ferii szkolnych w Bawarii</b>
godz. 10.00	-	kaplica Misji (Heßstr. 24) - <b>Msza święta z udziałem dzieci</b>
godz. 10.00	-	kaplica św. Jana Nepomucena (Ludwigsfeld)
godz. 11.00	-	kościół św. Moniki - <b>Msza święta z udziałem dzieci</b>
godz. 12.00	-	kościół św. Józefa (Josephsplatz)
godz. 12.15	-	kościół św. Moniki (Max - Kolmsperger - Str. 7, Neuperlach)
godz. 18.30	-	kościół MB Królowej Pokoju (Werinherstr. 50, Giesing) Różaniec, godz.18.00

### Msze święte i nabożeństwa w dni powszednie

**kaplica Heßstr. 24:** codziennie **godz. 19.00**

**Poniedziałek:** Msza święta

**Wtorek:** Msza święta i godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu

**Środa:** **godz. 18.30** - modlitwa różańcowa, **godz. 19.00** - Msza święta i nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy (**w ostatnią środę miesiąca** modlitwa różańcowa w intencji pokoju)

**Czwartek:** Msza święta połączona z nieszporami

(**w I czwartek m - ca:** Msza święta i nabożeństwo o powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego)

**Piątek:** Msza święta i koronka do Miłosierdzia Bożego

(**w I piątek m - ca:** godz. 17.00 spowiedź dla dzieci, godz. 17.30 Msza św. z udziałem dzieci, godz. 18.00 spowiedź dla dorosłych, godz. 19.00 Msza święta i nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, po Mszy św. adoracja Najśw. Sakramentu)

**Sobota:** Msza święta (**w I sobotę m - ca** adoracja Najśw. Sakramentu, godz. 17.00 – 18.30; godz. 18.30 Godzinki ku czci Niepokalanego Serca NMP, oraz po Mszy św. modlitwa różańcowa i zmiana tajemnic różańcowych dla członków Kręgu Modlitwy Różańcowej)

**oraz:** **codziennie**, godz. 18.00 - Różaniec

**13-go dnia m – ca od maja do października** - Różaniec Fatimski

**22-go każdego m - ca** - Msza św. w int. kanonizacji papieża bł. Jana Pawła II

**I sobota miesiąca**, godz. 18.30 - Różaniec z bł. Janem Pawłem II

przy wystawionych Jego relikwiach

**kościół św. Moniki:**

**Wtorek, czwartek:** godz. 19.00 (Adwent, Wielki Post, maj, czerwiec, październik, listopad)

**Piątek:** godz. 19.00 (zawsze, I piątek miesiąca: Msza św. i nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa)

**Sobota:** godz. 19.00 Msza św. niedzielna

### Sakrament Pojednania

**kaplica, Heßstr. 24:**

Stałe dyżury w konfesjonale:

O. Tomasz Sadowski

O. Stanisław Pławewski

O. Bogdan Nieć

**kościół św. Moniki:**

**W niedziele i święta w czasie Mszy św.:**

przed i po każdej Mszy świętej

- poniedziałek

- wtorek

- czwartek

przed i po Mszy świętej

godz. 12.00 w kościele św. Józefa

godz. 18.30 w kościele Matki Bożej Królowej Pokoju



*Ze zmartwychwstania Twego, Chryste,  
niech niebo i ziemia się radują” (Liturgia Godzin).*

*Niech Zmartwychwstały Chrystus  
prowadzi Was wszystkich i całą ludzkość  
po drogach sprawiedliwości, miłości i pokoju  
oraz umacnia Was do dawania wiernego  
świadcstwa Ewangelii w życiu codziennym*

*Duszpasterze i Rada Parafialna  
Polskiej Parafii Katolickiej Monachium*